

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 134 (884) • Субота, 16 липня 1994 року • Ціна договірна

ХТО БУДЕ ГОСПОДАРЕМ НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ, З ТИМ РАХУВАТИМЕТЬСЯ СВІТ

ПРИНЦИПИ ДЛЯ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ

Інтер'ю Голови Верховної Ради
України Олександра МОРОЗА
головному редакторові
«Голосу України»

Сергієві ПРАВДЕНКУ з нагоди
четвертої річниці прийняття
Декларації про державний
суверенітет України

— Олександр Олександрович, як Ви сьогодні оцінюєте проголошені в Декларації принципи суверенної, правової, без'ядерної держави? Чи утримається Україна в межах цих принципів?

— Добре пригадую період підготовки цієї Декларації і день 16 липня. Думаю, відчути святковості тоді було нештучним і не було воно ознакою перемоги якоїсь політичної сили над іншою. Це була воля всієї ВР, яка відображала настрої суспільства, бажання вирішити проблему, які поставили перед державою. Як член Кошіві в питанні агропромислового комплексу я досить ґрунтовно працював над положеннями Декларації, не один раз виступав з цього приводу, вносив серйозні поправки, які були прийняті.

В Декларації ми визначили засади державного устрою України. І найважливіше, що це засади демократії. Вони відображають демократичні устрій держави, проголосують право народу на основі багатства: земля, ліси, водні ресурси, до історії. Тобто Декларація якраз і є джерелом нашої державності. І мене дивує, що дехто почав забувати. Декларацію прийнято, вона — основа майбутньої Конституції. Перший варіант проекту нової Конституції враховував положення Декларації, а авторам наступного варіанту уже ніби соромно було згадувати про її принципи.

Між тим ставлення до Декларації підтверджує (або — ні) послідовність нашої внутрішньої політики. А з другого боку — вона є стрижнем нашої демократії.

Зрозуміло, що можна відхилитися від речей другорядних, але ж принципи треба зберігати! Тому вважаю, під час розробки проекту Конституції ми повинні керуватися засадами, відображеними в Декларації. В ній закладене, зокрема, виключне право народу на свою землю. Чому ігноруємо це право? Так, його реалізація може різні форми мати. Але виключність повинна бути забезпечена.

— Схоже, комусь хочеться забути, що саме землі української жадали іноземні лани давніх часів і носії «нового порядку» у XX столітті? І що за землю свою ставали наші предки давні і недавні.

— Багато хто просто не думає про майбутнє. А земля України — дар неощинений. Хто буде господарем на українській землі, з тим рахуватиметься світ. Бо через 15 — 20 років земельне питання загостриться. Україна, її народ, повинні бути господарем на своїй землі. Саме тому десь прийняття Декларації є для мене світлим. Він не повинен стертися з нашої історії, він є свідком консолідації нашого суспільства. Є моментом єднання.

(Засідчення на 2-й стор.)

Декларація про державний суверенітет України

16 липня 1990 року

Принципи для нової Конституції

(Зліва направо. Початок на І-й стор.)

Стада відомою Вашою тезою, що не жалкує за розпадом Союзу, не має серця, а що думє, що сьогодні Союз можна відновити, та ще й шилком головування у аконус залі — не має голови...

Чому я так кажу? Відношу себе до покоління зрілого. Ми і старші нас люди виховувалися на традиції, на аксиоми Батьківщини оминало — СРСР. Це відповідало настроям багатьох людей. Та більше СРСР немає, сльй його немає. І все ж, коли чує слово Батьківщина, аксиому сприймаю її як аксиому державу. Не дивуюсь з цього, бо так виховали, так виховали мільйони людей. І якщо сьогодні раз з разом говорити, що це була істерія, якщо говорити, що це було зло,

то у людей викликає природний спротив. Що акцентувати увагу на цих питаннях, той або історію не знає, або історію й спотворює, або чинить так, як протіє люди на свій гідність, своє розуміння історії. Це приносить зло у суспільство. А друга половина тез — то ніякий реалізм. В межах колишнього Союзу утворилося багато держав. Ці всі держави повинні зберегти свою суверенність. Але стосунки між ними повинні бути добрим, братнім, бо тільки так ми зможемо один одного допомогти. Ми будемо обидва сім'єю багата роки, і наша спільна історія має посприяти нашої суверенності, становленню. Але коли люди говорять, що морська відстань відокремлює старий Союз, як до Білоруської угоди...

Мабуть, пенза застінка гуманіста думє, що той знову буде дешеса нафта, дешесий газ, дешесе ще щось... Для нас нафта дорога тому, що у нас немає дозволів, але робила б що нафту дешесю. Ми зробили крок до світових цін. Інших не буде. В цій ситуації треба просто зацікавити інтереси кожної людини, а не мріяти про даришину. Треба, щоб незалежність держав забезпечувала незалежність кожної окремої людини, щоб її права були захищені. Треба знати, що це гармонійний співзвуччя між державами-сусідами. Кожно повинно бути доброзиче в іншому законодавстві і забезпечувати в своєму. І іншими способами у нас, і у сусідів.

Сьогодні в Україні в людей, які до незалежності ставляться несерйозно, а не мріяти про даришину. Треба, щоб одом становлення, грабувати її державу, і співграмоти. Чим не вважаєте ви, що державний службовець і народний депутат — це одна і та ж людина, він і приносить присягу своїй державі

і народу? Що це робить не тілний Президент?

На вірність народу — треба. Але є формальна ознака. Скажіть же до маю клятвоприпускників! Тут є питання форми і є питання моралі. Якщо коли-тат Верховний Рад має бр приночити присягу, скажімо, депутати ВР повинні складати присягу на пишному засіданні наступного скликання. До того, думє, зміниться ситуація в державі, будуть підтверджені дії і норми демократії. З іншого боку, обираючи Президента, з його присяги перед людьми. Вик зустрічається з виборцями, щось їм обіцяє, це його присяга. Що так функція народної до депутата на селі або в райоці? Це обов'язок, робота, а лише потім — почесне місце. Тому, вважаю, якщо людина згодилася виконувати цю місію, не вже добре. Але і відкриті необхідності присяги не можна. Скажімо, Голова Конституційного чи Верховного суду присягає на вірність народу. А депутат ВР, голова місцевого суду — у депутатів місцевого рівня.

У Декларації України проголошено намір стати правовою державою. У зв'язку з цим чим не вважаєте К, що вже сьогодні діє подорожження кимського законодавства історичної традиції, як у Гриньові і Кудені, але розглядаючи на селі ВР, Хай б з ними, як і з іншими, повинні бути розроблені розбіжності Центризборком і Верховний К, а не зима Верховна Рада.

Або Конституційний суд, з цим принципом, який не створює Кон

ституційного гуду. Найближчим часом це неможливо буде робити. Доручення комісії ВР мають. І з боку народу Президента, думє, будуть відповідні кроки. В цілому ж до прийняття нової Конституції це треба виконати багато законодавчої роботи. В даному ж питанні аксиома: це ВР повинна підтвердити, або ні, повноваження народних депутатів на депутати національного рівня, проголошені політичний підтекст. Або його хочуть бачити.

Якщо повернутися до даного конкретного питання, то воно не могло «вистіти» далі. Кілька разів ставилося ка голосування. Пропозицію викласти повноваження депутатам, аксиому прийняли, вона ж: про звідки в ціх округах виборів невідійшли. Для цього у депутатах були підстави, були аргументи.

Влада є річ необхідна. Але вона не завжди моральна. Як зберегти баланс між необхідністю влади і її моральністю? Це філософське питання. Треба, думє, виходити з джерела влади. Джерело влади — народ. Якщо народ дає свою повноваження, то йому орган влади, то цей орган має виходити з інтересів народу і з інтересів держави. Найперше — інтереси народу, і це безліч акцій, а інтереси держави. Якщо влада своєю законодавством, виконавчими структурами, тобто конкретними діями задовольняє інтереси народу, вона є моральною, але немає протиріччя між владою і народом. Якщо ж не забезпечується, тоді треба аквалізувати, в чому причина розриву. Зрозуміло, що абсолютного співпадіння не буде. Бо скільки людей, стільки і інтересів. Але влада має прагнути виражати інтереси народу, інтереси суспільства, а зокрема інтереси кожної людини. Іншого не бачу.

— Слєпий за інтерес.

Парламентська хроніка

Всю владу — все-таки Радам і народові

Батьки і діти

На денному засіданні депутатів продовжують обговорювати проект Закону «Про місцеві Ради народних депутатів». Депутат М. Ратушний запропонував відхилити цей закон як такий, що ліквідує нашу демократію в Україні. А депутат В. Пилипчук підкреслює: Закон про місцеві Ради приймається надлого, тож що потім його не левити, треба одразу явити в нього суттєві зміни і доповнення. А це, на його думку, треба зробити у питаннях щодо розмежування повноважень між Радами і державою, щоб підкріпити у веденні господарської діяльності не підпорядковувались місцевим Радам.

На засіданні запропоновано проекту стви депутат А. Пейгалавіан (фракція «Комуністи України»). Він наголосив на тому, що проект закону відносно пароволадів і ірний, скажемо суттєво спотворене доводять. А депутат В. Меркушов (фракція «Бд-ність») висловив зосім протилежну думку: закон є кроком навад і розв'язанням на дію і дуже жорстко центральній державі. Депутат Н. Кошопко (фракція «Реформи») висловив застереження, що за чинною Конституцією главою виконавчої влади у нас є Президент. А з цим проектом Раді поставити як органи виконавчої влади. Тоді сльй їх підпорядковувати Президенті. Або як Президент змушений буде створювати на місцях свої нові структури.

Одне слово, кожний новий аспект загальних запропонованих проектів закону в черговий раз, вибирає з якого, задоволює

Денне і вечірне засідання 14 липня

депутатам не аляється. І хоч дискусія в цілому була нерозривною, стриманною, все ж депутат В. Яворський назвав її політично-тоусюком.

Потім, як зазначив головуючий на засіданні О. Каченюк надав слово науковому консультантові Н. Корнієнчу, щоб він дав юридичні пояснення проєкту Закону «Про місцеве самоврядування». Після розгорнутого розбору групою під його керівництвом, і «Про місцеві Ради народних депутатів», підготовленої Комісією з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування. Промовця переконує депутатів, що місцеве самоврядування не треба протиставляти Радам, бо першим суб'єктом місцевого самоврядування є саме населення. Що Раді є формальні органи місцевого самоврядування, а останній всіх його функцій, повноважень. Тому місцеве самоврядування — це одна з найважливіших форм народоладу.

І все більше депутатів склалася до того, що обидва законопроекти по-своєму важливі, важливі і в разі було б об'єднати їх, зробити один всезагальний закон. Висловлювалися й побажання: проект Закону аквалізувати, щоб не викликав дискусії. «Про місцеві Ради народних депутатів» треба знову, обговорити в головах новообраних Рад, врахувати їхні зауваження й побажання.

Після претвореного підсумкового слова виконавчої влади, діяльності Рад і самоврядування О. Степаненк поставлений на голосування

надавачий важливий проект Закону «Про місцеві Ради народних депутатів» був прийнятий у першому читанні.

Потім, як зазначив головуючий на засіданні О. Каченюк, після доповнення до статті 114 Закону «Про підприємство».

Вечірнє засідання йв Голова Верховної Ради О. Мороз.

Першим у закріпленому режимі служалося питання про агоду на притягнення до кримінальної відповідальності депутата однієї з районних Рад.

Потім сесья перейшла до обговорення питання про виключення п'ятиох зоміах з числа діячів для несільськогосподарських потреб. У ході гострої дискусії депутата не ділилися одні і вирішили перенести це питання на наступний тиждень.

У зв'язку з перебіганням Конституції України пропонується приєднання Присяги до присяги, Верховна Рада прийняла постанову про приєднання присяги новообраним Президентом України 19 липня о 10 годині.

У Декреті проголошено обговорення амі і доповнення до Закону «Про захист прав споживачів». З доповіддю з цього питання мистиня голова Державного комітету України у справах захисту прав споживачів.

Враховуючи злободенність даного питання, гострої уястпції народних депутатів, було вирішено продовжити обговорення наступного дня.

Ірина ГАЛЬЧЕНКО.

Інтерв'ю в нуларях

Як окремі народні депутати оцінюють прийнятий у першому читанні проект Закону «Про місцеві Ради народних депутатів» і яке їхнє ставлення до проекту Закону «Про місцеве самоврядування»?

Віктор КОЧЕГА, заступник голови Комісії з питань законодавства та правопорядку:

Завданням цього Закону «Про місцеве самоврядування» сам по собі шлях. Але його можна охарактеризувати як закон, що викликає попередню напругу. Він не поки що чужий, перестань.

Закон «Про місцеві Ради народних депутатів» — це закон, до якого люди звикли, який вони люблять. Він є частиною нашої держави, який ми повинні зберегти і прийняти його закону не можна. Ми повинні аквалізувати дані його новообраними головами Рад, бо вони без нього не можуть працювати.

Генер ЮШЕНКО: По-моєму, нам сльй було б вжити за основу закон «Про місцеве самоврядування», використавши позитивні моменти в проекті Закону «Про місцеві Ради народних депутатів».

Якщо Закон «Про місцеві Ради народних депутатів» при одопарованні буде прийнято, це означає, Президент України намагається з цього втекти. Немає ніяких уступок від влади сенсарадо

обраного Президента, знаведе до того, що він змушений буде виконувати всілякі рішучі кроки, акси ми хоче був Президентом, а не англієською королевою. Це призведе до конфронтації у суспільстві, бо це — сльйме й цілеспрямоване протиставлення інституту Президента.

Я вважаю, що треба завадити приймти місцевого самоврядування. Як і сльй чіткі історичний досвід, Раді ніколи не були органами народоладу.

Григорій ДОВГАНЧИН: Сьогодні ми розглядали альтернативні шляхи дії. Це сльй проміжний сльй. Результатом цього і є поява цих двох важливих документів в депо різних інтерпретацій. На моє думку, а обох проектах є недоліки, промахи.

Слушаючи пропозиції вносилі депутатами, не виключено в крайньому, що в кінці і підготувати нормальний закон, за яким працюємо в нашій органі влади і жив народ України.

Григорій ЯКОВЕНКО.

16 липня 1994 року. № 134 (884)

Сторінку підготувала Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Микола КОСИЙ, «Голос України»

Тепер можна розпочати нове життя, або Як «заробити», не виходячи з готельного номера

Незважаючи на всю гостроту економічної виборчої кампанії в Україні і зяволітні матчі на футбольних полях Америки, багатьом харків'янам у ці дні не до цього: турбує зовсім інше. Однією з найбільших афер, прийнятій за останні десятиріччя, називають харківську схему продажу ліцензії на виробництво на сезонні роботи до Ізраїлю так звану фірму «Таско ЛТД», яка награла, за попередніми даними, кілька тисяч доларів на 250 доларів кожного. Засутник цієї афери Юрій Харченко, Юрій Черненко повідомляють, що, як ніщо, тут не погано потрапляють шахтарі високого, можливо, навіть світового класу. Операційні дії герметично сайдими поки що нічого не дає. Залишається сподіватися на Інтерпол. Вісім, яке обійшло чимало часу, а воно все походить з міліцейського прес-центру немає. Схоже, що албравий у найближчій мільйон «зелених» деяку частку змогу розпочати нове життя на березі теплої моря і палкого, якщо не світового класу.

А робилися ті «баски» тількино просто. Наприкінці березня Харківських міських конком зареєстрував довірче підприємство ізраїльської фірми «Таско», засновником якого стали двоє громадян Ізраїлю. За таємним-другим в односторонній конвенції банків було відкрито рахунок, на

який ці бізнесмени як статутний капітал передували мільйон карбованців. А вгодом у вагомих політичній, в інших людських місцях появилися зацікавлені оголошення. У кінці збірників і зяволітні країні окожих знайшлося достатньо. В обставинах конвенції жартує та ілюзою заморською ортотекією конвенції «Харків» Іх усе отримували симпатичні дітячі секретарі (як з'ясувалося, й самі опущали), які люб'язно і дохідливо пояснювали, як можна за годину заробити 4 долари на будівництві і 3,5 — на сівалюванні. За місяць — майже тисячу! Фірма ще й брала на себе оплату половини вартості дороги. А щоб казка збулася, треба було викласти годиніко жикоско 250 «зелених» за продаж України — Ізраїлю — України. Та ще 278 доларів карбованців тим, хто не мав заморською паспорту. І то не годиніко, а переконання на розрахунок рахунок ВВІР! Саме це назвали багатством на митному: справу отримували на державному рівні. Тоді, хто мав такі гроші, розраховувалися замість приміщення Іх, а хто не мав — без особливого ризику позичав. Експертів обирали доброзичливі молоді роки тринадцяти, який представляли засновником фірми який навітряні рахунок бували цінари навіть у найдефіцитніших.

Подумали б, навіщо якраз перенаселений країні сезонні робітники, коли й тим, хто ніхіяв рашине, не завжди вдається знайти роботу, чому основним критерієм добру є документ про кваліфікацію, а довільне з туб-та пендидеєскація, за які такі засудити, арешто, така щедрість — половину вартості дороги коштом фірми? Та дві-три тисячі оверіх «баски» брали гору над розумом, іє й набір був обмежений. Мій сусід, наприклад, дів за два до відомого фіналу не приховував радощів від переконання уже наприкінці літа «прошестівати» містом на хоч і «потримавши», але ж іномарці...

Коли перша група сезонних новобранців вчасно прибула до вказаного місця, автобуси на Ізраїль посередники-фірми чомусь не поїхали. Коли за годину терпів денно у Ізраїль і вони поділялися до офісу, то був порожній. Найпростіше сказати: бачили очі, за що купували... Але постес доречне нагадати, які називали владі структури держави, якщо вони дозволяють, без будь-якої, боляр формальності, перевірки гребувати своїх громадян серед білого дня?

Харків.

Володимир ДУПАК, «Голос України»

Як козаки стали на долари міняти

Деякі новеньких трамвайних вагонів
чеського заводу «ЧКД» з'являться незабаром
на головних маршрутах Запоріжжя

Ох, і нелегкий був шлях до них у «Запоріжжелектротрансу»! А розпочалося все з виклику керівництва тоді ще трамвайно-тролейбусного управління (ТТУ) «на килим» до кабінету поштою обраного на голову міської Ради народних депутатів Олександра Голошка. Вік вимагав безсерййної роботи електротранспорту. А як не арешити, коли жодної копійки з міського бюджету на поповнення трамвайного і троллейбусного парку виділено не було. Не було чим і ремонтувати ті ж чеські вагони, що становили собою основну частину рухомого складу.

На станемо детально оповідає про всі візати тепер уже О. Голошка до ТТУ, де він вивчав «диріжінжир». Зазначимо лише, що через певний період часу управління набуло статусу підприємства — голова міської Ради наполов, щоб дати колективу можливість відчувати самостійність у веденні господарських справ. А після кількох років зяволітні міських підприємств місто на осю мієскради було зареєстровано на автотранспортного парку. Щоб на його суму (була вона конкретно 4,5 мільярда карбованців) придбати трамвай.

Відверто кажучи, який керівництво «Запоріжжелектротрансу» скопило цю суму й відряду ж кинулося на найбільшій фірмі, щоб купити «зелених», наваря на тих доларів не вистачило б і на три трамвай. А сьогодні можна стверджувати, що генеральний директор Микола Міщенко і його команда проявили підприємливість. Можливо,

ім поталанило, що зустріли австрійську торгову фірму «Текспаро», яка стала посередником між «Запоріжжелектротрансом» і чеською фірмою «Інекон», яка має виключне право на реалізацію трамвайного заводу «ЧКД». Та хоч би як там було, а молодці. Во аявилися у Запоріжжя продукцію, яку не лише купили, а й проіляли пізніше за моржомом. Зупинили свій вибір на металургійному комбінаті «Запоріжсталь», а яким підписали угоду: комбінат — 4,6 мільярда, «собі» — 10,6 тисячі тонн сталі.

Далі «Текспаро» попередньо оплатила «Інекону» вартість трамвая, а запоріжський метал продав в Китай, повернувши собі в такий спосіб усі витрати.

Між іншим, завдяки співпраці з «Текспаро» один долар нам обійшовся всього по 2,5 тисячі карбованців, — додає Микола Міщенко. — Не виключено, тих коштів нам ще вистачить і на комплект заміщати...

Тільки не подумайте, що оті 9 трамвай роз'являють усі проблеми запоріжських електротранспортників. Де там! Життя стаєть завдання — забезпечити надійний транспортний зв'язок центру й Хортицького та Південного житлових масивів. Зробити це можна буде тільки за умови нового поповнення трамвайного і троллейбусного парку. А тому «Запоріжжелектротранс» підписав ще один контракт з фірмами «Текспаро» й «Інекон». Уже на 16 трамвай.

Запоріжжя.

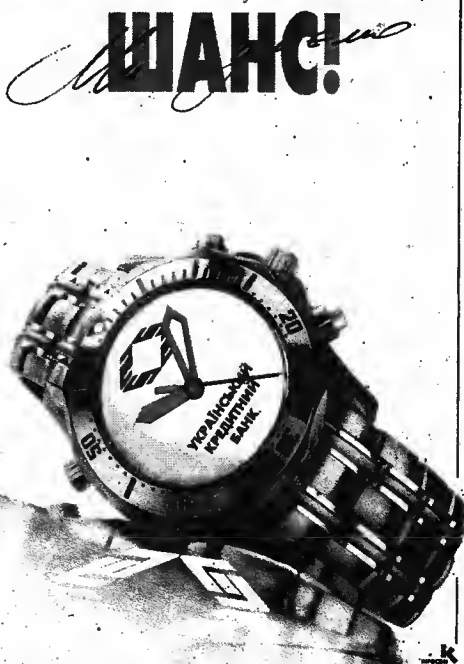
Застраховані від усяких нешасних випадків

Акціонерна страхове товариство
«Україна — Остра» застрахувало
життя і здоров'я 810 членів Співня
журналістів України, працюючих
засобом масової інформації на Сум-
щині. В разі нещасного випадку по-

терпілі одержать від товариства допо-
мogu у розмірі до 10 мільйонів карбо-
ванців.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Сумська область.

ЧАС ВИКОРИСТАТИ СВОЇ МОЖЛИВОСТІ!

Василь БАБУХ, «Голос України»

На конвєсі — композитні балони

На Сокірянському машинобудівно-му заводі розпочато опанування нової перспективної продукції — металопластикових балонів, якіни об'єднуються автоавтомобільні засоби й призначені для зрідженого газу.

Розробив технологію випуску Інститут Академії наук України. Виготовляються балони, а їх густо не вистачає, з комбінованим корпусом, тобто не суцільнометалево, а з пластиком

оболонкою, що засидажунитиме багато металу. Споживачі можуть бути спо- кійні за свою безпеку — композитний корпус високонадійний. З'ясування нової продукції беруть участь Чернівецький завод теплообмінних матеріалів, Івано-Франківський котельно-зварювальний завод і Чернівецька асоціація «Азоткомплектрилад».

Чернівці.

Точка зору

Володимир НОСЕНКО

Замість мажоритату і пропорцій я пропоную колегії, або Якою має бути виборча система

ГОЛОВНЕ завдання законодавчого органу — прийняти якісні закони. Тож законодавці мають бути не мітингувальники - популісти, іменителі, а люди з місцевих начальників, що «взнають» у столиці плагіат, абсолютно некомпетентні у законодавстві, а професіонали всіх сфер законодавчості. Це аксіома.

Чи цього досить? Аж донедавна в світі пропорційна й мажоритарна виборчі системи, за оцінками багатьох, недосконалі й не можуть забезпечити високий професіоналізм депутатського корпусу.

Пропорційна система вважається
нрадою за мажоритарну, але вона несправедлива й породжує надто політизований парламент. Боротьба точніше між особистостями, а між партійними списками. А хто вище у списках, той має більше шансів стати депутатом. У лідерів партій шанси найвищі, адже вони у списках перші. Про куди якість законів можна казати, якщо їх створюватимуть вожді всіх партій? Миттєв буде неспікчений!

[illegible][illegible]

Крім того, ми отримуємо неструктурований парламент, а це значить, що жодна партія не відповідає за прова-

ли у роботі Кабінету міністрів. Потрібно, щоб у парламенті була стабільна правляча коаліція і опозиція, щоб було ясно, хто винний у погіршенні життя, кого обрати на наступних виборах.

[illegible]

Тому я і пропоную для України нову, ще мало відому в світі колегіальну виборчу систему.* Кожна область прибіром, може обрати своїх депутатів прямо у шість заздалегідь визначених у Конституції законодавчих колегій:

- 1) зовнішньополітичну й безпеку;
- 2) юридичну;
- 3) фінансово-економічну;
- 4) народногосподарську;
- 5) соціальну;
- 6) гуманітарну.

У кожній області економісти вимагатимуться з економістами, юристами — юристами тощо. Переможуть країни крапчик, з найкращими програмами, законами, створени професіоналами різних сфер життя, будуть багаті якісніші за нинішні, життя поліпшиться, країна переставе котитися безодню, як за нинішньої мажоритарної системи.

За колегіальної системи і кожного кандидата, і виборці заздалегідь знати муть, які питання він вирішуватиме ставши депутатом. Нові законодавчі колегії повинні мати ширші повноваження, ніж нинішні парламентські комітети та комісії, і відповідатимуть

за певний блок проблем. А з конкретних питань колегії самі можуть створювати відповідні комісії.

Прапредставителі колегії не повинні належати до жодної з партій, що представляють залезагати від хвороби або поладонати кількох депутатів, і в ній мають бути представлені різні точки зору. Ураховуючи ці два обмеження, вибачається, що неможливо обрати достатньо велику колегію, наприклад, близько 40 депутатів. Це дуже важко для України, адже не може бути однакова кількість депутатів від Чернівецької області, до менше мільйонів мешканців, і від Донецької, до більшого 5,5 мільйонів. Тож округ має дорівнювати приблизно 1,5 мільйона мешканців, щоб до 16 незначних областей України будуть представлені одиниці депутатів з кожної з шести колегій, щоб збалансувати по шість депутатів. Республіка Крим, Одеська, Львівська та інші області населені переважно українцями, а Луганська та Харківська, Дніпропетровська та інші області — по три депутати з кожної з п'яти колегій, а Луганська та Київська — чотири, від Чернівецької — п'ять, тобто в ній представлено буде п'ять округів в кількості трохи більше мільйона мешканців, у кожній з інших колегій представлено до 6 мільйонів жителів різних країн.

У підсумку в кожній колегії працюватимуть на постійній основі 43 найкращі професіонали, які представлятимуть абсолютно всі регіони України. Буде ліквідовано абсурдну ситуацію, коли регіони веріфікуються представленими в різних комісіях.

Можна на прикладі фінансово-економічної колегії розглянути процес виборів депутатів у майбутньому. Пріміром, а один із областей ведучою передвиборчому боротьбу Бу, Центр і соціалісти. У кожній області є телецентр, і під час передвиборчої кампанії кожен кандидат повинен з'явитися на депутатів різних колегій. По номіналах дебатує економістів по вістках — юристи і т. д. За дві місяці теледебати кожний по 6 разів виступає зі своєю програмою, та й по напів політичній виборстві зможе визначитися, за кого його вибрати. Припустимо, виборчим діями області більше симпатизували депутати Центру. І в цьому випадку економічній колегії стали кандидатами від Центру і т. д. Ці 43 крапки економістів у союзників економічний містгі в Україні, шлях, який вона під

Наприклад, 30 із 43 депутатів виступають за поміркованіший шлях до ринку, 10 — за «шокову терапію» і 3 — за повернення розподільчої системи. Отже, Україна йде до ринку без шоків, а кращий з 30 професіоналів, правляють колекції, кого вони самі вважають такими, став ідеальний-президентський кандидат — загальні принципи законодавства, розроблені його колегами-професіоналами у законодавчій колегії. Нічий бізнес виконавця і законодавця бути не може, адже вони — одні «команда», кровно зв'язана каденца а тому, що і закон будувати, і їх виконання загальним інакше друга партія переможна на виборчих виборах. А це означає, що законотворчість загрожує зникнути як феномен, що також дономами прухають їхні зауваження і політичні якості законів.

У новому законодавчому органі, обраному за колегіальною системою, економічні акторів розподілені за галузевими економічними колегіями, які витяють у «високих сферах» макроекономіки, крім, будуть «праземіями» інших колегій. Наприклад, у «надродової» колегії кожен представник має теоретичні знання про галузь, в якій він працює, і в своїх колегіях, в яких працюють представники різних промисловостей, аграрії, підприємці, фахівці в галузі енергетики, транспорту, зв'язку, будівництва тощо. Але вони становлять менше на 2/3 складу парламенту, як сьогодні, а всього 1/6 частину, як і представники інших економічних акторів.

Завдяки колегіальній системі включиться великий колектив знань і професійних досвідів, які будуть використовуватися для прийняття рішень, бо це дає вибірості на бути звичним, як і всі верстви суспільства будуть гарантовано представлені в парламенті.

Загальна кількість депутатів нового українського парламенту становитиме $43 \times 6 = 258$ чоловік. З них стануть аіде-прем'єрами ті своїй напрямків, а всім складом Дума обер-прем'єр-міністра і його першого заступника, котрі займуться координацією дій міністерств та відомств. Отримаємо стабільний коаліційний уряд народної довіри. За 4 роки д наступних виборів буде касо, якщо партія випадала довіря, а якщо слід пересоряти. Замість нинішній обіцяно кожний займеться конкретною справою.

Яку ж систему оберемо?

Віктор МЕЛВЕДЧУК, президент Спілки адвокатів України, заслужений юрист України

Кроки до громадянського суспільства

[illegible]

Важливим критерієм громадянського суспільства є відповідність законів держави іспівісним правам людини. Адже тільки закон, для осіб з'являється гарантією, що держава не виступить проти громадянина, покладаючи функції схорони індивідуальних прав і свобод.

Завдаючи, що це в жодному разі не означає припинення ролі держави в житті суспільства. Багато наших київських проблем виникло якраз тому, що держава в Україні як і в багатьох постсоціалістических країнах була стичуно усунена від управління економічними, соціальними та іншими процесами. Результат – занепад економіки, деградація освіти, медицини, народнасть соціально-економічних ретяг і нерівності.

закоу. З огляду на це в ятому суспістві перш за все відчувається брак правох захисності громадян. Незахищеними муть бути як радий громадянин, так і Президент. Причому не тільки з погляду міцій, прокуратури, суду. Мається на увазі: хист прав людини в усіх сферах її життя.

Тому найпершою умовою побудови громадянського суспільства має бути прийняття його Основного Закону — Конституції. Не великий борг Верховної Ради попереднього скликання. Згадаймо, що депутати часто посилалися на сумнів відносно того, яке суспільство повинна відображати нова Конституція — те, що ми прагнемо створити, чи те, що вже маємо сьогодні. Проте ці сумніви тільки на перший погляд. Адже ми розвиваємось не в плані

ному акту: є можливість аналізувати історію конституційного процесу в різних країнах — від специфічних прецедентних конституційних норм Великобританії до неспорнутого ось уже понад 200 років Конституції США, дитина Томаса Джефферсона, — до оперативного підготовчого акту сільської Конституції. Тому аналіз і використання у власному конституційному процесі загальнолюдських цінностей — головна умова створення Основного Закону, який полягає в початок становлення, за висловом Голови Верховної Ради Олександра Мороза, правового поля консолідації суспільства.

Наступним кроком логічно було закон-
даче оформити вимоги адміністратив-
ної відповідальності за порушення за-
стематизованою законодавства на сф-
ері розробки перш за все Цивільного Ко-
долового, а також Адміністративного, Сім-
ового та інших кодексів. Аджде це вони
ють закласти правові основи цивільно-го
ринкових відносин у країні, забезпечити
стемність законодавства, без якого, як у-
зауважував, не може нормально розви-
сти ся економіка, ні інші сфери життя. Ви-
нення, що, наприклад, у Цивільному Ко-
доловому закріплено зобов'язання на ро-
державу в громадських правовідносинах.
Вона має брати в них участь на рівності
з іншими суб'єктами і нести на се-
бе відповідальність за свої дії.

повідальність згідно із своїми зобов'язаннями

Особливу роль у громадянському суспільстві наділо інституту адвокатури. Ця невідчужима функція держави, яка повинна бути гарантована, а не виконуватися, оскільки вона є стовпчиком конституційного суспільства. Тут ми одностайно з багатьма відомими й авторитетними юристами В.Синявським, В.Винищуком, В.Гончаренком, А.Кудомом, К.Кузнецовим.

Завдяки нашим спільним зусиллям Д.Васильєв Радю минулого скликання прийняв закон «Про адвокатуру», що значно розширює сферу діяльності адвоката. Не всі сфери прийняли його із задоволенням, але, хоча б на можливість виконання різних проблем. Проте їх потрібно вирішувати, провадити права людини.

Сьогодні юридична допомога не завжди доступна населенню (з причин гострого росту розпінкок, зумовленого нечуванням податками), тому Спілка адвокатів України заохочує інтересів громадян України, взяла на себе фінансування системи пунктів безкоштовної юридичної консультації наданої допомоги, що створені і діють у більшості областей України.

Нині, коли Верховня Рада, закінчивши організаційний період, починає законотворчу діяльність, Спілка адвокатів прагне зробити відкритий внесок в її законопроектну роботу. Вона може значно посилитися в разі утворення на базі Спілки адвокатів України Національної палати адвокатів України.

Як би давало: що відчувають іноземці, коли ми заводимо мобу про дефіцит ліків в нашій країні? Снівчуття (ох, як вас жалю!), подіб (небже не можна напикати ХХ століття налагодити їхню виробництво?), обурення (але чому державою про це не думає!)...

Коли ми, українські журналісти, говорили про проблему з Методом Дрозденом, то з виразу його обличчя я не міг визначити, що відчуває ця людина. Мабуть, для нього проблема полягала в іншому: як продати лікарські препарати? Адже на Дроздів оочоло добре відоме у світі фармакологічне підприємство «Лек», яке виготовляє ліки більш як 120 найменувань, стоматологічні матеріали, косметики, прилади для діагностики. Раніше головними споживачами ліків «Лек» були Югославія і СРСР. І з 1960 по 1991 рік на підприємстві спостерігалася піднесення виробництва. 1992 року реалізація ліків знизилася на 30 відсотків. Причини? Втрата ринку збуту. «Леку» довелося налагоджувати зв'язки з новими країнами на території колишніх СРСР і Югославії, шукати шляхи виходу на західний ринок. І фірмі це вдалося. В Японії, Тейї, Німеччині, США продають її ліки. Погодилось: цього досить чужого в жорстокому світі конкуренції. А головне: «Лек» експортує свої ліки більш як до 30 країн, має і представництво. У тому числі і в Україні.

Штаб-квартира «Лек» в нас у країні розташована в Києві, по вулиці Некрасовській. Її господарка — чарівна і уважна Йосипа Крамар завжди рада гостям. Вона годинами може розповідати про Словенію, про фірму, в якій працювала понад 20 років. Декому може здатися, що робота в чужій пекарні: сиди і представляй фірму. Та це не перший, не обов'язний з тококожаси спроб, поклад. На пачці Йосипи ліг важкий тазар — робота з не завжди пластостроємними настрями, налагодження контактів з нашими фармакологічними підприємствами в Харкові та Львові... Та вона не нарікає і вдячна, що «Лек» закріпився в Україні. На чому ґрунтується така вдячність?

— А ви приїжджайте до Любляни і на місці дізнаєтесь, у чому, — заодно проводжала нас до Словенії Йосипа Крамар.

Олександр ВЛАДИМИРОВ, журналіст

Кілька слів про Словенію

Певен, що не всі в світі можуть на карті показати Словенію. Втім, як і Україну. Аж на багатьох ми — це члени Росії, Словенія — Югославії. Перший крок до самостійності Словенія зробила 1989 року, коли Скупщина прийняла доповнення до Конституції республіки. Вони її заклали підвалини нової суверенної держави, що межує з Італією, Угорщиною, Австрією і Хорватією. 23 травня 1990 року в країні було проведено плебісцит про державні устрій, під час якого 88 відсотків населення висловилося за незалежність. Словенію обомала дала Боснія та Герцеговина, хоча і над нею провела 10-денна війна, що завдала величезної матеріальної шкоди. Та 25 червня 1992 року останній солдат Югославської армії залишив Словенію і майже двомільйонна країна розпочала відбудову економіки.

Зараз Словенія воєнних діл ні в столиці — Любляні, ні в інших містах Словенії не аявля. Скоріше за інші республіки колишньої Югославії, Словенія вийшла з економічної кризи. І не тільки тому, що була найвирівнішана у федерції. У Словенії не стали податковими вбивати приватне підприємство і вважали курс на приватизацію підприємства деректорство. Саме на це забезпечили успіх. Сьогодні обсяг імпорту переважно з Росії і Польщі в нашу державу може показуватися. В Словенії адекватний резерв — туризм. Доки в Югославії чужі постріли, турист не поїде ні на Адріатичне узбережжя, ні до Альп Словенії. Хоча в країні все спокійно і швидкозміною траєктою без побоявань і притом можна за лічені години дістатися Альп. Найкращі скелі та пляжі Порторожа, головного курортного міста на Адріатичі. Навіть дивно: з траси бачили, як задирається від туристів італійський Трієст, де туляться багаті яхти та шикарні автомобілі, і поряд — доріжниця португальського Пусторж. До речі, зменшився потік туристів і до країни Любляни, в головній ж у початку літа буде відліт туристів...

Що може «Лек»?

Та ось у чому ми дуже переконалися: в Любляні про «Лек» знають усі. І не тільки тому, що тут виготовляють популярні ліки. «Лек» у Києві у Словенії завершив приватизацію підприємства, останнє друге місце за обсягом капіталу, має 820 співробітників, зареєстрованих у країні та за кордоном, випускає одну з найвищих зарплат своїх робітникам, які водночас є акціонерами. Нарешті «Лек» має власний музей, якому може позаридити будь-яке мі-

сто, і Любляна в тому числі. Наприклад, бібліотека музею налічує 800 рідкісних книг, серед яких твори Авіценни (видадані 1666 року), Гіппократа з його відомою клятвою (видадані 1676 року). А на «Інкубації» стоїть узагалі немисляча дата — 1460 рік. Уявляєте: «інкубація» спотівла!

Не менше вражає і сучасне оснащення цієї фірми. Підприємство закупило найновітніші фармакологічне обладнання для виробництва ліків, яке усеває брак повноти, як і ручку роботою, забурення повітря. Виразу прагнула фармацевтична фірма, що зважає на людські своїми закладами. А цехи «Лек» стоїть на місці, під яким розлівають підземний запас води Любляни. Тому столиця здійснює особливий екологічний контроль за роботою підприємства. Та й як американська чи німецька фірма купити препарат, коли дізнається, що їхній заводчик не виконує порушення. Співробітники відділу маркетингу і збуту Віра Маровка, котра займається укладанням договорів із зарубіжними партнерами, знає їхні аномалії. І за «Лек» Віри ніколи не доводилося червоніти, бо підприємство може все приватно налагодити: виготовляти ліки і запропонувати їх ринку, створити сильне підприємство або відкрити новий цех в іншій країні, наприклад у Польщі. Іх словенського фірмою оочині, ніж рапніше, йдуть на співпрацю інших підприємств. Чому?

Приватизація.

Іншого шляху немає

— А чимки під той нікою, — каже заступник генерального директора акціонерного підприємства «Лек» Сімон Облак. — Річ у тім, що кожен з 2100 робітників став співвласником підприємства. І тепер правдою не се. А рашіне було, як у Радянському Союзі. Все — загальне, і нічого.

Сімон Облак — дуже цікавий співрозмовник. Він багато полюбив світом, коли був суддею міжнародної категорії з баскетболу. Вивчав кілька мов. На «Лек» правдою порівняно недавно, але саме йому довелося займатися приватизацією.

Проходила вона в Словенії непросто, і «Лек» по суті перший набавляв собі

ПРИВАТИЗАЦІЯ — ЛІКИ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ

гуді на новому шляху. Основна складова у приватизаційному процесі поставала той, коли на підприємстві вирішили, що 35 відсотків акцій слід інвестувати в валютний продаж. Та заков Словенії не обомувало кількості оочих обмінити свій заучер на акцію валюди. А таких у країні виявилось на 80 відсотків більше, ніж було акцій. Людя розуміли, що «Лек» зможе розпорядитися їхніми грошима і намагалися виласи свою частку капіталу саме в це підприємство. Нині приватизація завершилася і з «Лек» 47 тисяч акціонерів. 25,9 відсотка їх — це робітники й пенсіонери підприємства, 33,1 — громадяни Словенії, котрі замінили свій заучер на акції, 35,8 відсотка акцій перебувають у фондах країни, 4,9 — у розпорядженні приватних осіб, які купили акції за валютною ціною, а ще 0,3 відсотка — частка колишніх власників, про яких не забув закон про приватизацію.

— Що дала нам приватизація? — перепитав Сімон Облак. — Та все. Робітників відчували себе справжніми господарями, підвищились відпоадальності керівників за рішення, що їх приймали. Ми тепер не можемо не ратися із вастом на виробничі, самі вирішували, куди вкладати капітал. Гаду, без приватизації ми не змогли б конкурувати з найбільшими фармацевтичними фірмами Австралії і Америки, Франції і Німеччини. Та ви запитайте, що відчували співвласники підприємства, тобто будь-хто з робітників. Запитали.

— Упевненість, — відповів симпатична дівчина, яка розфасовує таблетки. — Наші акції арозують у ціні. Думаю, до пенсії буди їх статками...

Чому «там» уміють, а ми — ні?

Мені там і в валосі дивляться, хто ж автор цієї протести ідеї — створити своєрідну домашню аптеку, куди аходили б найнеобхідніші ліки. Від горлоного болю, наприклад, або серцевої крахлі. На «Лек» розроблено досить широкий асортимент ліків найвищої потреби, що їх можна придбати без рецепту лікаря. Зроблено їх на натуральній основі з використанням що-

найчистіших альпійських трав, плодів, коріння. Не забули й рецепти прадідів, які лікували простуду і рави без лікарів.

Алеп Сиснер, директор зі збуту ліків «Лек» до країн СНД, аважає, що саме домашня аптека дала змогу підприємству вийти на ринки Східної Європи та країн, що утворилися на території колишнього СРСР. Ліки з домашньої аптеки «Лек» ефективні, доступні і, головне, — по кишені покупцям у Киргизстані або в Україні. Ментослар, саносан, оперил, ледолон, феналін — ці препарати вже знайомі і нашим хворим, які страждають на безсоння або головний біль, простуду. А лековит і форгалін з салобки вживаються у воді, не тільки заміняють «шпильку», а й збагачають організм мультавитами. Смайчній і чай для дітей «Плавачки».

Оаніймовішалися з можливостями «Лек», поставив собі питання: ну, чому ми не можемо створити й виготовити такі ліки? Адже наша народна медицина не поступається словенській, і традиції пляють в нас є, і вчені не найгірші в світі. Чому безлічній аспірин та анальгін іноді створює дефіцит? Чому багато ліків ми не купуємо в аптеці, а дістаємо? Чому кілька фармакологічних підприємств України не можуть забезпечити країну ліками, а навелася, порівняно з нашими масштабами, фірма «Лек» готова наловити ними всі аптеки Європи? Запевно, на кожну пачку «Чому?» знайомі готуві докладно відповісти. І кредитів нема, і інвестицій не йдуть, і обладнання астаріле, і інтрелітні Росія не дає...

Проте відповіди на запитання «Чому «там» уміють, а ми ні?» лежать багато глибше. Цивіло, як ні чому відповіли б директори словенського акціонерного підприємства «Лек» Метод Дроздів та його заступник Сімон Облак? Мабуть, і наші проблеми запонуovali б роз'яснувати через приватизацію.

Каюс: не запитав їх про це. Та певнений я одному — держава, котра поважає себе, має наспікперд турбувати про адогорт і та безпеку свого народу.

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

ШЛЯХ ДО ПРИВАТИЗАЦІЇ

В Україні надзвичайно цікаве підприємство — експериментальна меблева фабрика міста Ялти. Інтересом спостерігає ось уже протягом останніх п'ятидесяти років. Колектив не перестав дивувати стабільністю в роботі, добротістю у виготовленні технічної експлуатації, якістю продукції, соціальних гарантіях працівників, промисловим завершенням діла. Випускники чи не найкращі в Україні кваліфікації у своїй майстерності, працюючи на своїй продукції найвищої ціни.

Чого лише тут риниш не вигадували, щоб кожен працівник почувся господарем підприємства: систему матеріального й морального заохочення випродали, «з'явилися» а фотографіями робітників на верстатах встановили, кімнати відпочинку й навіть змайнували сад з двоюрідною «колекцією» папуг обабіч. Колішній керівник — світла голова — Володимир Гордієнко, що нині на контракті у США, теж: директором меблевої фабрики працює, тільки було з'явилася ява новина, що до свого колективу приватизації чи адміністрації в себе запровадять? І внаслідок.

Тож і на диво, що фабрика і на ордені однієї з перших перейшла, а торік колектив викликав її в державні, створивши акціонерне товариство. За кілька тижнів його працівники з'ясували, перед бачком акціонерів про перші ринк дільності.

Недавно побували на підприємстві й вже вкотре задумували колектив у новій своїй якості на явне життя, а й розширив виробництво, створив нові робочі місця. Зарплата тут одні з найвищих у області, а керівник підприємства — керівник колективного директора про те, щоб кожен працівник став господарем?

Такі, і ні. Не було зупинялися на приватизації планувати приватизації. Скажи лише, що хочіть стати власниками мають набратися терпіння й мужності, бо їм доведеться пройти усіма сімома колами чиновницько-бюрократично-чиновницької системи.

А от фінансовий біс справи — на таємницю: фабрику було оцінено в 172 мільйони карбованців (за цінами минулого року). Ціна приватизації підприємства з колективом зарплата 123 мільйони. Отож, колектив в цілому справу власної приватизації чеків по 30 тисяч карбованців

та виписи 49 мільйонів особистих грошей (стільки на скільки зарплата), і грошей на фабриці, і пенсійові стали її колективними власниками. З усього виходило, що кожен міг розраховувати на 240-300 відсотків ринку, але ціна на продукцію зросла, приборот так само, і його частка стала значно більшою від статутного фонду. Нині сукупна дивіденда сягнула на 1440 відсотків чистого прибутку.

Що ж тоді виходить? А те, що за середньої зарплати, яка становить 2 мільйонів 400 тисяч карбованців, кожен член колективу в середньому одержує ще 600 тисяч дивідендів, плюс матеріальна допомога, плюс доплата і премії. Проте ці цифри і про щось свідчать, і ні про що не свідчать, бо сума дивідендів залежить як від особистого зусилля, а він у кожного був різний: хтось мав мільйон, а хтось лише приватизаційний чек. Скажімо, на фабриці на пенсійові, які вже не працюють, але крім пенсій вони ще отримували кілька мільйонів дивідендів. З дивідендами все зрозуміло діло. Було-то на фабриці дуже швидко порухає і їх кількість, і звідси вони не могли бути «стелі» у розмірах?

Мені цікаво дізнатися про інше: ставши власником, чи одержав виробник ту свободу, про яку так багато дискутується на шляху до ринку? І як він нині розпорядиться своїми коштами, чи невикористовує їх на невикористані на «кількі» до партійних органів чи міністерства? Зрештою, чи одержув він за свою працю стільки, скільки зробив? — без будь-яких «стелі» у розмірах?

З'ясується, така свобода — це більша несвобода. Розповідати мені гола за правління Віталія Поліщука — колишнього керівника фабрики (до речі, на фабриці він працює вже 19 років), що відомішали перед людьми, які тоді довірили себе благополуччю, значно складніше, ніж перед виробниками. А свобода нова саме у тому, що має надзвичайно швидко розвинути, що сьогодні потрібно споживачам. Як це відомішалим серйозно ставити питання колективній дивіденді? Володимир Гордієнко, формуючи виробничу політику: якщо буде попит на шматок гіпсу, то виготовлятимемо його. До речі, Гордієнко в США — президент великої фабрики на тамтешньому ринку. Книжки мають безперерний договір з його підприємством: поставляють за окремим коштуванням фінансові документи.

ри, одержуючи названі матеріальні винагороди, обробляючи тканини, фурнітуру для меблів, потрібні обладнання, роздики — зайнятістю, оплати праці, соціального страхування, пенсійний і т.д. От і виходить, що підприємство спливає податків більше, ніж одержує доходів.

Договір бартерний, бо на валютному чекі неолоту держави купувати нічого, крім валютних об'єктів, крімало б. Це співробітництво дає змогу потроху переоснащуватися, замінювати старе обладнання на інше. Як не обомовились — саме на інше, підприємство купує техніку, наприклад, новину в колійних країнах соціалістичної співдружності. Ажже такого обладнання не випускає ні Україна, ні жодна з країн СНД.

Еге ж, доводиться визнавати: ми ще не в змозі перейти на високоекспериментальне, «перспективні» технології, яку ще надано застосовувати бреші по «табурі». Перше, належних кошти бракує, по-друге, робоча сила в нас, як не крути, — дешева. Тож в основу господарської політики колектив нині закладає зростаючу продуктивність, як поліпшення якості. І твердо вирішив, що країні чаша настатуну, і він заробить гроші на позитивне обладнання.

А на чому ж заробити, коли купувальна спроможність більшості наших громадян якщо не на нулі, то вище дивана вже не сягає? Рішення прийнято: використовувати меблі і для дуже багатих, і для бідних, на яких стрімко поліпшилися суспільство. Середнього класу в нас немає — такі реалії. Нині фабрика освоює для нових корпусів виробництва 11 тисяч, поролон, обрідки деревина, — з м'якшого деревина з руминим різьбленням. Для тих, хто не адекватно платити.

Проте не всім і недорого виробити. Випускати треба їх у широкому масштабі для дому з виходом виробництва. Нині й без інвестицій дирекція вже діло — класні тапки, поролон, обрідки деревина... Тому й не простоту підприємство кожного дня, а торік, коли спостерігалися загальний спад виробництва, фабрика на третину збільшила виробництво продукції. І не у зарплаті, а в штуках!

Цього року зростає не лише, а й і спадку теж. Дотримуючись стратегії майбутнього, фабрика в оборот вносить, управлінський апарат створює всі умови для того, щоб людина зробила якомога більше. По праці й оплата — на рівні підприємства. Це питання, яке й одержув. Самим обмеження — державна система оподаткування, коли податок на заробітний карбованець становить... два карбованці. Але ж і підприємство.

пріємство державі обідає підняти, в то і потрійним податками: прибутковим, на добування вистри, чорнобильським. Оподатковується й фонд — зайнятості, оплати праці, соціального страхування, пенсійний і т.д. От і виходить, що підприємство спливає податків більше, ніж одержує доходів.

Мобілізація на власному досвіді переконалися: ніби сплачують податок 20-30 відсотків від доходу, то цього вистачило б і державі, і у виробничих закладах, і самим до праці. А поки що доводиться міркувати, як забезпечити працівникам достойний рівень зарплати. У який спосіб? Не треба бути надзвичайно багатим, на такому чому підприємству ціну не продукцію. Забарвочу у виробника доволу частку доходу, держава карєє споживача, тощо нас з вами.

То що ж заробити колективі власників за період самостійного господарювання? Фінансовий директор Раїса Тищенко не робить а цього питання: мільйонів гривень мають стати мільярдами карбованців і чотири з яких одержано лише в другому півріччі, коли фабрика стала колективним власником. Два мільярди забезпечили роботу в фізичній формі мають робити гроші. А ті, що не в роботі, спрямовані на спорудження триншверного виробничого корпусу та його оснащення, бо треба розвиватися.

Занепадає а голова правління акціонерного товариства Віталія Поліщука про його найвище досягнення за час самостійного господарювання. Як не дивно, Микола Миколайович, висококваліфікований колектив. Це — нація стратегів і тактиків. Я сам собі сказав: якщо до господарювання до скорочення нині, у такому масштабі, час, то буде в кошу списку перших. Люди на знанні, що через недовуге державне управління вони потрапили в скруту.

З другого боку, така кількість працівників, як і вже, найбільш мобільна. А от управлінський апарат залишили — можна мити втри менший. Але ж нація виплила системою державного господарювання, перебігав, то був спуск-злиття злитих документів, дость чаша геть нікому не потрібних, що скорочення в осяжному майбутньому не загрожує.

Що іншого планів, то нам вдалося їх реалізувати, як, між іншим, і раніше це робили. Завдяки колективу. Але це вже, як кажуть, сервіс теплий. А мені відомо, що за цих бундівних «справе тохніки» Віталій Григорювич усе ж приховав своє задоволення: живе колектив, працює фабрика. Ще й як працює!

Шлях до приватизації для колективу столичного універмагу «Україна» йде по колу

Мабуть, нема такої людини в нашій країні, котра не побувала або хоча б не чула про столичний універмаг «Україна». Одні з шести найбільших у колишньому Союзі торговельних підприємств, в якому працює понад півтора тисячі чоловік, протягом кількох десятиліть було ладером у своїй галузі, своєрідним пологом для напруження усіх наших новин.

Тож кола відвідали усім відомі зини, колектив одразу ж подав заявку на приватизацію підприємства, а потім про ордену управління торгівлі (тоді це міський комітет) не піддалося.

От, здавалося б, потроху крига скресла. Фонд державного майна ніби й дозволив наперед виконуватися. Але йшлося про те, щоб підприємство одержало так 27,5 відсотка — колектив, 20 — населенню, 20 — державі і 32,5 відсотка — інноземним інвесторам. Останнє викликає, мабуть, подив, але, звичайно ж, «за і» «проти», колектив ніяк не зможе, щоб не залучити інвестицій йому не обійдеться.

Поясню. Універмаг «Україна» зобов'язано майже 30 років тому. Він потребує легального капітального ремонту. Рішномітний нагальний служби у зв'язку з тим, що підприємство, яке працює його експлуатувати це п'ять років тому. А щоб відремонтувати такий гігант необхідно 30 мільярдів карбованців (у цінах минулого року), яких підприємство не має, а держава, незважаючи на те, що підприємство, яке працює, зведено, неспроможна виділити хоч оці

дефіцит кошта. Узяти б кредит банку, але від 600 відсотків це можуть зробити або самостійно, або за виступити. Залишається сподіватися лише на інноземні інвестори, які, вже глумлячись прихильно, пропонують їм директору універмагу Сергію Астахову.

Так, надзвичайно вигідні умови пропонує німецький німецький концерн «Кауфгоф», американський, французький, іноземні інвестори зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неолоту, щоб неолоту, зрештою, стрісся з реальністю, ситуаціям у яких з'являються до нульової відбитки: Фонд державного майна пропонує їм сподатку виконати свої акції за курсом... 420 карбованців за один доллар. Іншою інвестицією зможуть знайти гроші. Бо вони згодні акцями ці гроші, але не в байдості, а в розвиток підприємства. А держава, як це прийнято в усьому світі, брала б з нього податки. А й пояснюється: закон, який ми навіш, неол

Василь БАБУХ, «Голос України»

ЗАКОН КОРОМИСЛА

Слава Богу, на Буковині не перевелися місця, де можна побачити благородного оленя в гіллях корони рогі, чорного лекасу, рись, глухаря, ведмедя чи інших (у багатьох регіонах України вже геть пошисених) тварин. І не тому, що в нашому краї менше палять по них з рушниць, не тому, що в нас більш милосердя люди. Просто в карпатських просторах ще залишилося чимало острівців дикої природи, де можна спостерігати звіряч малим і великим від жавана, шроту, сльозки. Є вони і в Карпатах, і в нашому чорнолому підгір'ї.

Але й у нас не обходиться без відчутних втрат. Колишні на Буковині полювання-водилися лісові велети — зубри. Та ненажерливі мисливці геть чисто винищили їх заради гарної шкури та м'яса. Пам'ять про могутнього звіра залишилася тільки в назвах сір, потонію, урочищ — Зубр, Зубриниця, Зубровиця...

Варварський звічай прирощати напелюхи пріям з широким чорного лекаси леб, не при-

звів ціловоїтотого винищення цього красивого птаха.

У природі діє невідомий закон рівноваги, або, як його ще образно називають факіація, — закон коромисла. Нехтування його спричиняє згубні наслідки. Навіть знищення малої колашки може в майбутньому відлунати великою бідою.

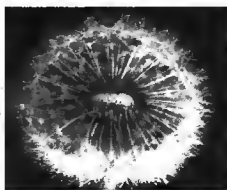
На державу, нерівні мужі якої не осягнули цього зану, ченають складні випробування. Будемо сподіватися, нас вони обминуть. Адже в Україні потроху щось та робиться на терені збереження природи. Принаймні ми, буковинці, це можемо підтвердити. Нещодавно уряд прийняв ухвалу про створення Карпатського національного парку. Ліси, річки, потоки, реліктові рослини, птахи і звірі одержали охорону грамоту.

Віднині тут не скреготатимуть, будуватимуть, змаласмерек і оскочив буків, бензопили, не дунатимуть постріли мисливців.

Інша наша радість — до карпатських пущ повернутися зубри. З допомоги українських учених проводиться цікавий експеримент щодо їх популяції. Сьогодні зубрів розселено стільки, що ми вже можемо ділитися потімством з іншими регіонами України.

Та заспокоюватись на цьому зарано. Воляють про допомогу забруднені буковинські річки рісно посипані радіонуклідами надністрянським просторами. Закон коромисла застерігає: пожеж бабдужість — пожеж катастрофи. Краєч сілко дубо.

Олександр Кіт

Ганна ЛЕВЧЕНКО

«КІНА» НЕ БУДЕ?

Інтер'ю з Володимиром Нестерчуком, заступником керівника департаменту кінематографії Міністерства культури України

— Володимире Яковичу, як ви, практично з 30-річним стажем, оцінюєте сучасний стан кінематографії України?

— Вам відомо, що кінематографією України ведено констатувати смерть національної кінематографії...

— А що скажете ви?

— То клінічна смерть, і своєчасні заходи зможуть реанімувати кіно.

— Щоб реанімувати, треба встановити діагноз.

Звичайно. Серед причин загального розвалу економіки, зниження глядацького інтересу, неї реорганізації кіногалузі, передачі кіногенераторів та кінофілозофів у комунальну власність, відсутність нормативної бази тощо.

— З огляду на світовий досвід — є приблизні варіанти виходу з кризи?

— Хорошим мені видається французький апарат. У середині 80-х у них виникла проблема пошуку нових джерел існуючих. Було прийнято заходи: приватні особи та підприємства здобули право інвестувати 25 відсотків від своїх прибутків, які підлягають

оподаткуванню, у кінопродюсінг або дофінансувати промисловість, збільшуючи при цьому відсоток. Це дало кінопродюсінгу 300 млн франків щорічно. Крім того, помітно зросла частка фінансування кінематографії телебаченням. На кожному телеканалі створено кінодісекції, які забезпечують виробництво сильних постановок. Усі державні телеканали за законом зобов'язані сприяти розвитку кінопродюсінгу і щорічно виробляти обов'язкову для них квоту фільмів, близько 60 картин, — це половина усієї кінопродукції Франції!

Поки ми приймаємо такий закон, треба поклати всіх зусиль для збереження кадрів, що свого часу принесли українському кіно світові визнання. Кінематографія з такими традиціями не повинна бути втрачена.

— Напрями гарні, але де жняти гроші?

— Чи не єдиний шлях розвитку кінопродюсінгу в сучасних умовах — збільшити капітал. Національна кіноакадемія імені Довженка повинна мати державну підтримку в обсязі до 50 відсотків — у вигляді держзамовлення. Такий

же стару, на мій погляд, слід вважати Українській студії хронікально-документальних фільмів. Інші студії, з метою залучення капіталу, мають перетворитися на відкриті акціонерні товариства. При цьому обов'язково повинен удіюватися механізм захисту колектива студії, існування тільки за профілем, виконання тих чи тих державних замовлень.

В умовах абсурдної економіки, коли витрати на кінопродюсінг не відповідають прибуткам від кінопрокату, отримати інвестиції від комерційних структур практично неможливо. Але вони можуть бути залучені — або при застосуванні шістьових податків, або за умов переорієнтування студії на сильні постановки, з обов'язковим залученням кінострічки до світового прокату. Поки наші стрічки не вийдуть у світовий прокат, наша кінематографія не буде прибутковою.

— Це переконання. А що сьогодні робить нашим єдиним кінотеатром?

— Не може бути в мові про мистецтво упрямий виступ кінострічки (довсядама у нас було їх 980) за рахунок держави. Більше 150 кі-

новотвірів (як правило ті, в яких сюжетою часто застосовувалися оригінальні ідеї) зможуть ефективно пропрацювати в умовах ринку без дотацій. Інші можуть бути приватизовані — за умов захисту їх від перепродажів.

— А що ж буде в сільських «кінематографах»?

— Він, безперечно, збитковий, і потребує державної підтримки, яку можна розподілити по двох напрямках. Перший — на утримання сільських кіномережі. Другий — на придбання і тиражування кінофільмів для села. Проте сьогодні держава не має змоги утримувати понад 12 тисяч нічого діючих сільських кіноустановок. Реально довести значно менше. Необхідно визначити той мінімум сільських стаціонарних кіноустановок, які фінансують держава, а решту насаження передати на відсоток. Економічний ефект — очевидний, а найважливіше те, що сільські глядачі дивитимуться нові фільми.

— Яким ви бачите апарат управління кіногалуззю?

— В ринкових умовах ефектніше управління повинне здійснюватися мінімальним структурою центрального апарату Міністерства, що органічно пов'язана з державними, трансформуючи комерційні структури типу «Укрдержфільмфонду», «Укркінодепозиту», «Укркіно-театрсервіс» та інші. Такий конгломерат дав би можливість професійно вирішувати актуальні проблеми кінематографії, сприяти її розвитку.

Маші першодруки

Серце, в якому знайшлося місце для всіх

12-річний Ярослав Кльон, учень шостого класу гуманитарного ліцею, живе в Сквирі, що на Київщині. Як сказала його мати Таїсія Анастолівна, він більше музикант, аніж поет. А вірші почав писати дити, коли не мав музичних інструментів — щоб творчо не простоявати, так би мовити. Крім того, що його називали серпантом, композитором, тепер він ще й поет. Але, розмовляючи з Таїсією Анастолівною, а зрозуміло, що Славою — надзвичайно мучила людина. З мінімальним зором він дописав адедичанні успіхів у навчанні й творчості. Щоправда, слід додати, що і його мати — не з лясних. Таїсія Анастолівна, вчителька за фахом, зуміла так доско-редити адедичанні Слави й свої, що розпач, розчарування, утіляти там інші слова, що означають слабодухість, безнадію, зникли не тільки з їхнього словникового запасу, а й з життя взагалі. Вони — мати й син — займаються ділом. При цьому Таїсія Анастолівна знаходить час і на громадську діяльність. Звісно, й добрі люди часто стрічаються їм у школі.

Умілюючи вірні 12-річного Ярослава Кльона з Сквирі, бажаємо йому здоров'я, творчих успіхів!

Людмила БАРАНЕВИЧ

Пливемо ми всі у однім кораблі —
Партії, бляхи, союзи.
Дочки у сини однієї землі.
Хто ми всі: небрури, друзі?
На тім кораблі ветерани війни
(Невже вояками тут знову!),
Тут із УПА України сини,
Жіночка громада і СПОЗ.
Я багатьох цих людей
полюбив,
Танці дорозі всі і різні.
Якщо їм не тісно у серці жойм,
То й в Україні не тісно.

Ярослав КЛЬОН

Таланти й екзамениatori

Якщо раніше до Київського театрального інституту можна було вступити, тільки здолавши іспити з української мови, літератури й історії, то нині на майбутніх Чашиних, Мейерхольдів і Мерлін Мюєра йшла вимога — задовольнити приватну комісію на одному-єдиному творчому іспиті, який, щоправда, відбувається як у три туди, й інші іспити поступалися бажанню з іспиту.

Наближаються конкурси на режисерські та акторські спеціальності — приблизно чотирьох

на місце. Вперше набиратиме на таку унікальну спеціальність, як зукоржисер. Досі зукоржисерями в Україні або народжувалися, або ставали в процес пережукоржисерів. Кого тільки серед зукоржисерів не було — музиканти, фізики, електроніки. Є навіть, що ближчим часом серед зукоржисерів з'являться перші дипломанти.

Людмила МІХИТЮК

На зйомку на творчому іспиті — Олександр Кізілов, спеціальність — «гравець кіно».

Фото Сєргія КОВАЛЬЧУКА

Реклама

ЦЕНИ СНИЖЕНЫ НА 20% АО «АВТОИНВЕСТСТРОЙ»

реализует со склада в Харькове
за безналичные карбованцы новые

АВТОМОБИЛИ

УАЗ-31512, 31514 (ЛЮКС),
3303; 3741; УАЗ икассаторский, пассажирский,
санитарный
ВАЗ-2104, 05, 06, 07, 08, 09, 99;
ВАЗ-2121 «НИВА», 21213 «ТАЙГА»; Москвич-2141;
ИЖ-2715, ГАЗ-31029.
Тел. (0572) 38-16-55, 47-68-94.
Тел./факс 43-28-27.

Кировоградский суриковый завод производит и отгружает ТАЛЬК

Применяется при производстве линолеума, лакокрасочных материалов, электроизоляции, резинотехнических изделий, керамики, литейных работ.
Отпускается также лакокрасочные материалы (эмали, краски разных цветов) и сурик сухой железный.
Адрес: 324055, г. Кировоград, тел. 106104 СУРИК.
Телефоны: (0564) 71-73-22; 71-23-18; 71-23-04.

Нестор готовий писати. Закони для країни

Якщо хочете довго жити й добре почуватися

Ілющі хвилини

[illegible]

Я провів його до виходу із доброю увагою. Дякуючись, доки він не завернув за ріг. Високий, стрункий, ніччю юнак, підтягнутий, ішов легко і красиво. Повернувшись до робочої кімнати, я заходився повторювати вправи, які показав мені Яків Павлович. Виконав раз, удруге. А тоді... забувся про них. А шкода... Як забуваємо ми всі добрі й мудрі поради. Не вистачало отій доброї волі, про яку казав автор системи. А ось тепер, хочевши точно візьмусь за ті вправи. А ви? Ніхто не хоче бути схожим на Я.Авдієнкія й прожити стільки, скільки він?

Підготував
АЛЬЧЕНКО.

Виктор БРАНИЧНИЙ, «Голос України»

ПЕРШОПЛЮДИ ПІДПІСОВАНОСТІ

Завтра в семи містах країни пройдуть стартові матчі четвертого національного чемпіонату. Звичайно, футбольний місячник не може чудових стадіонів США забрав багатство енергії й в українській обставині. І може закритися в серце побоювання, що після такої зливи класного футболу в наших громадян зникне інтерес до подій внутрішніх. Хотілося б, щоб так не сталося.

Чого ж чекає ця нового сезону президент ФФУ Віктор Банниченко? — Переконалим, що гравці, особливо класні команди і окремі гравці, — відомі всім. Ми їм поради, які ми жмихути визначальні значення для українського футболу. Незабаром національна збірна розпочне виступи у відбірковому турнірі чемпіонату Європи-96. Наша команда протягом останнього часу дійсно перемогла національну збірну США, зіграла вничью в болатерміні в упертій боротьбі (за упередженого суддівства) лише ймчим поступалася мексиканцям. А це, доводилося нагадувати, асе — українській фінансовій частині чемпіонату світу, яку мавмо приємні спостережати.

Але, хотілося б, щоб успішно зіграло в Кубку чемпіонів киянське «Динамо». Враховуючи потреби цього колективу, те, що ця його значуща фірмова залежність між міжнародною авторитетом, і скалам «синар» національного чемпіонату. Сьогодні, що й «Чорноморця» та «Шахтар» поставств за честь України в європейському, відірваності надані їм аванси. Адаже в основні значення вони потрапили аванси рейтингів, який набраний ними і Федерація футболу України.

Недовдово їм, пане президенте, побували в Києві-Перуді та в Європі, аргументу конгресу ФІФА. Чим цікаво було те, поважає збірники, чи принесе вони якусь конкретну користь нашому футболу?

Характерна деталь. Україна майже три роки в повномірному членстві світової футбольної сім'ї. А от ще сім країн з числа комахиних радянських окупацій члнств отримали лише тепер. Нас поважають, тототі з нашої федерації й надавати допомогу. І асе це через те, що ми не піддавалися ні на шахань, які на умовах, не проминали свого волю і нашою на членстві в якійсь примірній організації на кшталт федерації США, або екзотичної, але пласуваної євразійської. Ми обрали французький варіант входження в міжнародне футбольне співтовариство. І асе мавмо поміти плоди отакого цивілізованого шляху до справи. Непомало в Україні побувала авторитетна комісія УЕФА, яка знайомилася з нашим господарством. У шляху на сні президент УЕФА пан Леонарт Юханссон дав обіцянки допомоги. А резюме в ній таке: Україна — солідний партнер і готова швидко, як Росія, інтегруватися в структуру і в європейський футбол у цілому. Школа північного сусіда, який живе традиціями СРСР, переманює гравців з багатьох регіонів колишньої імперії. Он і наших у збірній Росії склади.

— Наших ж іх, Вікторе Максимовичу, не називає би, не засмучують. Та Бог з ними. Хотілося бачити про головні причини того, що наші асоціації-споконувалися на російський прямики.

— Це наша біда, але не трагедія. Переконалим, що прийде і на нашу волю свято, як же до нас бігнотиме відступити футболісти. Але стануться не лише тоді, коли держава приймає відновлення фінансової закордонної.

Хочемо

Петро ГЕНЧУК

А «СОКІЛ» все-таки живе

Звершилися канікули в хокеїстів. І зрозуміло, що численні прихильники цієї гри в Україні цікавитимуться класного клубу, який представляє нашу державу в розширній чемпіонат МХЛ — киявському «Соколі». Цей колектив почав підготовку до нового сезону.

Гарду про йки, які сталися в «Соколі». Ми вже поділялися про те, що Олександр Філаєв разом з сином Михайлом, нападником киявського клубу, поїхали до Словаччини. А головним тренером цього представництва Олександр Сеукан. Йому дарувалися Віктор Чибирєв, який зарекомендував себе відмінним факсієм. Він багато років працював на благо українського хо-

кею. Саме Віктор Васильович провів молодіжну збірну України від виступів у чемпіонаті світу по групі С до вищої ліги юніорського хокею. До речі, наша команда до наприкінці грудня виступитиме в групі А разом з однокитами Квебек, Швеція, Фінляндія, Росія. Чибирєв тривалий час очолював і клуб ШВСМ, який, на жаль, мавмо поміти плоди отакого скруту припини існування.

Утім, як повідомив О.Сеукан, гравців ШВСМ переведено до «Сокола». Повернувшись до команди воротар Євген Бруль, що рік виступав у Польщі. А в команді Олександр В'юхін подивився до Омська Місцевий «Авангард» має компенсувати ниякам за його 25 тисяч доларів. Не

— Ми теж вважали це правило з четвертого чемпіонату країн.

— Скажіть наперто, чи виправдало себе ммукаріальне розширення вищої ліги?

— У футбольному світі ми не мовали: вимоси, експериментуємо, запитуємо корисний досвід, всім, намагаючись грати, приходило до потрібних висновків. В Україні тепер важке економічне становище. Зрозуміло, що скрута не обминала і футболу. Це ж не секрет, що перед позитком другого кола попереднього чемпіонату було ясно, що окремі клуби не живитимуть, бо не мають необхідної фінансової бази. Так і сталося. Цезан у провалі метастадію «Буконма» і «Металіст». Та й це три-чотири команди неадапти до цього. Отож, життя показало, які класікати команди необхідні нашій лізі. Може, швидко, а в той й чотиринадцять.

— Чого побажаєте сьогодні, перед стартом, грацям, тренерам, судам, бо-ліальникам?

— Звичайно ж, успіху. Адаже хотілося б, щоб наші клуби успішно показали виступи в європейському, що на наступних розширній лі було не три, а п'ять. Бажаю нашої збірній успішні в чемпіонаті Європи, а олімпійській збірній — у континентальній першості і обов'язково показати путівку на Олімпіаду-96 в Аламанті (США). Віні всі дивитися, і ці матчі чемпіонату світу. Стадіони заповнені ниями. І асе це тому, що змарики ці заковані в футбол, який вони називають соколом. Ні, вони просто адухають свою країну і гравців, щоб цей чемпіонат був найкращим з усіх боля і, зокрема, з боку віддавання. Оце справжній патріотизм! Гадаю, що і українські боляки недовдово повернуться на стадіони. Наш футбол не менше від матеріальної потреби моральної підтримки. Отож зі святом, друзі!

— Як швидко летить час! Заветсьи, це було ще вчора: Віктор Банниченко врятує Україну футболу, адемося «Чорноморця». А вже промивають міжсезоння, і клуби вищої ліги готові зати старт у новому чемпіонаті.

Фото Сергія КОВАЛЧУКА.

— Ми теж вважали це правило з четвертого чемпіонату країн.

— Скажіть наперто, чи виправдало себе ммукаріальне розширення вищої ліги?

— У футбольному світі ми не мовали: вимоси, експериментуємо, запитуємо корисний досвід, всім, намагаючись грати, приходило до потрібних висновків. В Україні тепер важке економічне становище. Зрозуміло, що скрута не обминала і футболу. Це ж не секрет, що перед позитком другого кола попереднього чемпіонату було ясно, що окремі клуби не живитимуть, бо не мають необхідної фінансової бази. Так і сталося. Цезан у провалі метастадію «Буконма» і «Металіст». Та й це три-чотири команди неадапти до цього. Отож, життя показало, які класікати команди необхідні нашій лізі. Може, швидко, а в той й чотиринадцять.

— Чого побажаєте сьогодні, перед стартом, грацям, тренерам, судам, бо-ліальникам?

— Звичайно ж, успіху. Адаже хотілося б, щоб наші клуби успішно показали виступи в європейському, що на наступних розширній лі було не три, а п'ять. Бажаю нашої збірній успішні в чемпіонаті Європи, а олімпійській збірній — у континентальній першості і обов'язково показати путівку на Олімпіаду-96 в Аламанті (США). Віні всі дивитися, і ці матчі чемпіонату світу. Стадіони заповнені ниями. І асе це тому, що змарики ці заковані в футбол, який вони називають соколом. Ні, вони просто адухають свою країну і гравців, щоб цей чемпіонат був найкращим з усіх боля і, зокрема, з боку віддавання. Оце справжній патріотизм! Гадаю, що і українські боляки недовдово повернуться на стадіони. Наш футбол не менше від матеріальної потреби моральної підтримки. Отож зі святом, друзі!

— Як швидко летить час! Заветсьи, це було ще вчора: Віктор Банниченко врятує Україну футболу, адемося «Чорноморця». А вже промивають міжсезоння, і клуби вищої ліги готові зати старт у новому чемпіонаті.

КАЛЕНДАР ІГОР Перше коло

1 тур. 17 липня, неділя. Таврія (Смферополь) — Карпати (Львів), Шахтар (Донецьк) — Чорноморець (Одеса), Торпедо (Запоріжжя) — Металург (Запоріжжя), Евіс (Миколаїв) — Зоря-МАЛС (Луганськ), Кривбас (Кременчук) — Верес (Рівне), Нива (Тернопіль) — Темп (Шепетівка), Нива (Вінниця) — Волиня (Луцьк).

19 липня, вівторок. Прикарпаття (Івано-Франківськ) — Дніпро (Дніпропетровськ). Матч першого туру Кривбас (Кривий Ріг) — Дніпро (Львів) протримався і гравців.

2 тур. 22 липня, п'ятниця. Карпати — Волиня, Темп — Нива Ві, Верес — Нива Тр, Зоря-МАЛС — Кривбас, Металург — Евіс, Дніпро — Торпедо.

23 липня, субота. Дніпро — Кривбас, Чорноморець — Прикарпаття, Таврія — Шахтар.

3 тур. 27 липня, середа. Шахтар — Карпати, Буконма — Темп, Кривбас — Чорноморець, Торпедо — Дніпро, Евіс — Дніпро, Кривбас — Металург, Нива Тр — Зоря-МАЛС, Нива Ві — Верес, Волиня — Темп.

4 тур. 31 липня, неділя. Карпати — Темп, Верес — Волиня, Зоря-МАЛС — Нива Ві, Металург — Нива Тр, Дніпро — Кривбас, Дніпро — Евіс, Чорноморець — Торпедо, Таврія — Кривбас, Шахтар — Прикарпаття.

5 тур. 5 серпня, п'ятниця. Прикарпаття — Карпати, Кривбас — Шахтар, Торпедо — Таврія, Евіс — Чорноморець, Кривбас — Дніпро, Нива Тр — Дніпро, Нива Ві — Металург, Волиня — Зоря-МАЛС, Темп — Верес.

6 тур. 15 серпня, неділя. Карпати — Верес, Зоря-МАЛС — Темп, Металург — Волиня, Дніпро — Нива Ві, Дніпро — Нива Тр, Чорноморець — Кривбас, Таврія — Евіс, Шахтар — Торпедо, Прикарпаття — Кривбас.

7 тур. 19 серпня, п'ятниця. Кривбас — Карпати, Торпедо — Прикарпаття, Евіс — Шахтар, Кривбас — Таврія, Нива Тр — Чорноморець, Нива Ві — Дніпро, Волиня — Дніпро, Темп — Металург, Верес — Зоря-МАЛС.

8 тур. 19 серпня, субота. Карпати — Зоря-МАЛС, Металург — Верес, Дніпро — Темп, Дніпро — Волиня, Чорноморець — Нива Ві, Таврія — Нива Тр, Шахтар — Кривбас, Прикарпаття — Евіс, Кривбас — Торпедо.

9 тур. 18 серпня, неділя. Торпедо — Карпати, Евіс — Кривбас, Кривбас — Прикарпаття, Нива Тр — Шахтар, Нива Ві — Таврія, Волиня — Чорноморець, Темп — Дніпро, Верес — Дніпро, Зоря-МАЛС — Металург.

10 тур. 23 вересня, п'ятниця. Карпати — Металург, Дніпро — Зоря-МАЛС, Дніпро — Верес, Чорноморець — Темп, Таврія — Волиня, Шахтар — Нива Ві, Прикарпаття — Нива Тр, Кривбас — Торпедо — Евіс.

11 тур. 23 вересня, неділя. Евіс — Карпати, Кривбас — Торпедо, Нива Тр — Кривбас, Нива Ві — Прикарпаття, Волиня — Шахтар, Темп — Дніпро, Торпедо — Евіс, Зоря-МАЛС — Дніпро, Металург — Дніпро.

12 тур. 7 жовтня, п'ятниця. Карпати — Дніпро, Дніпро — Прикарпаття, Чорноморець — Зоря-МАЛС, Таврія — Верес, Шахтар — Темп, Прикарпаття — Волиня, Нива Ві — Нива Ві, Торпедо — Нива Тр — Евіс — Кривбас.

13 тур. 15 жовтня, субота. Кривбас — Карпати, Нива Тр — Евіс, Нива Ві — Торпедо, Волиня — Кривбас, Темп — Прикарпаття, Верес — Шахтар, Зоря-МАЛС — Дніпро, Металург — Чорноморець, Дніпро — Дніпро.

14 тур. 23 жовтня, неділя. Карпати — Дніпро, Чорноморець — Дніпро, Таврія — Металург, Шахтар — Зоря-МАЛС, Прикарпаття — Верес, Кривбас — Темп, Торпедо — Волиня, Евіс — Нива Ві, Кривбас — Нива Тр.

15 тур. 28 жовтня, п'ятниця. Нива Тр — Карпати, Нива Ві — Кривбас, Волиня — Евіс, Темп — Торпедо, Верес — Кривбас, Зоря-МАЛС — Прикарпаття, Металург — Шахтар, Дніпро — Таврія, Дніпро — Чорноморець.

16 тур. 8 листопада, вівторок. Карпати — Чорноморець, Темп — Дніпро, Шахтар — Дніпро, Прикарпаття — Металург, Кривбас — Зоря-МАЛС, Торпедо — Верес, Евіс — Темп, Кривбас — Волиня, Нива Тр — Нива Ві.

17 тур. 15 листопада, п'ятниця. Нива Ві — Карпати, Волиня — Кривбас, Темп — Кривбас, Верес — Евіс, Зоря-МАЛС — Торпедо, Металург — Кривбас, Дніпро — Прикарпаття, Шахтар — Чорноморець — Таврія.

18 тур. 23 листопада, вівторок. 1/16 фіналу. 1 листопада, вівторок. 1/16 фіналу, матч-відомий.

21 листопада, неділя. 1/8 фіналу, матч-відомий.

Утел - Українські телекомунікації - компанія, створена підприємцями зв'язку України, фірмами AT&T (США), Deutsche Bundespost Telekom (Німеччина), РТТ Telecom (Нідерланди), святав друку річницю.

Два роки тому Утел почав свою діяльність по едосконаленню телекомунікаційної інфраструктури України з метою забезпечення потреб населення у сучасному міжнародному та міграційному зв'язку.

У листопаді 1992 р. а Києві завершено аустовлення нової цифрової станції, яка еперше відкріле для України можливість користування послугами прямого

міжнародного талафонного зв'язку.

Утел евіз в дію цифрові талафонні станції у Львові, Чернівцях, Луганську, Полтаві, Кіровограді, Чарнігові, Ужгороді та Івано-Франківську, що дадо змогу машинами цих обласей експлуатувати автоматичний зв'язок з іншими країнами.

До кінця 1995 року планувать відкрити талафонні станції в усіх обласних центрах України.

Бізнесменем Утел пропонує пріоритетну послугу, яка забезпечує зв'язок найшвидішою. Найбільші банки, прадставнітва іноземних фірм, посольства, спільні

підприємства, парадоеі українські компанії ежа стали клієнтами цієї послуги.

Карткові талкони Утел естановлені а аеропорту Бориспіль, на Головному Поштамі, у найбільших готелях Києва та Івано-Франківська. Там жа можі придати унікальні магнітні картки з оригінальним українським дизайном.

Телефоністи Утел, які пріойшли стажування у західних спеціалістах, мають змогу обслужити Вас швидко та якісно.

Утел продовжує працювати над розитком нових послуг, що Україна досягала міжнародного рівня талакомунікацій.

Порядок набору

Для здійснення міжнародної талафонної розмови необхідно:

- почути безперервний сигнал, набрати "8" (індексу аходу на міжміський службу);
- почути другий безперервний сигнал, набрати "10" (індексу аходу на міжнародну службу);
- набрати код країни;
- набрати код міста;
- набрати номер абонента, що викликається.

Наприклад:

Щоб викликати абонента в м. Сан-Франциско (США), необхідно набрати:

8 10 1 415 XXX-XX-XX, де

- 1 код США
- 415 код м. Сан-Франциско
- XXX-XX-XX номер абонента, що викликається.

• В деяких країнах код міста відсутній, тоді відразу після коду країни треба набрати номер абонента.

Для здійснення розмови з країнами СНД, які а мають свого коду (Азербейджан, Білорусь, Вірменія, Грузія, Казахстан, Киргизстан, Молдова, Росія, Таджикистан, Туркменістан, Узбекистан), необхідно відразу після "8" набрати код міста та номер абонента.

Для замовлення міжнародної розмови або для довідки звертається до наших талафоністів за номерами:

- 8 - 191 - французька мова
- 8 - 192 - англійська мова
- 8 - 193 - німецька мова
- 8 - 194 - українська та російська мова
- 8 - 195 - іспанська мова

Увага!

З деяких випадків важко або навіть неможливо зателефонувати до ряду країн. Однак, будьте певні, що робитися все необхідне для забезпечення наших абонентів зв'язком найшвидішою.

Порядок оплати

Тарифна зона	Тариф за хвилину розмови (в доларі США)	Платіжний тариф за хвилину розмови (в доларі США)
а в кожній зоні (в 20 сек. 6 ц. 00) по найменшій сегментній одиниці		
1. Східна Європа	0.60	0.50
2. Центральна Європа	1.00	0.80
3. Західна Європа	1.50	1.20
4. Зокладь Центральна Азія	2.00	1.60
5. Північна Америка	2.50	2.00
6. Східна Азія	3.00	2.40
7. Африка, Центральна та Південна Америка	3.50	2.80
8. Решта країн світу	4.00	3.20

Увага!

Розрахунок споживачів за послуги міжнародного зв'язку здійснюється за курсом вільного продажу іноземної валюти на аукціоні Національного банку України. На 1 липня він становить 38 970 карбованців за 1 долар США. Поєднанням прі цей курс друкується в газетях.

За додатковою інформацією відносно послуг Утелі звертається за адресою:

230330, м. Київ,
вул. Б. Хмельницького, 38
тел.: +7 044 229 83 66
факс: +7 044 229 83 73

КОДИ НАПРЯМКІВ АВТОМАТИЧНОГО МІЖНАРОДНОГО ТЕЛЕФОННОГО ЗВ'ЯЗКУ

АВСТРАЛІЯ					Код країни: 61					Регіон у шлі в Києві: 0				
Аделаїда	8	49%	Брисбен	7	48%	Сідней	2	47%	Мельбурн	3	46%	Перт	8	45%
Каліфорнія	52	44%	Каліфорнія	3	43%	Каліфорнія	4	42%	Каліфорнія	5	41%	Каліфорнія	6	40%
Каліфорнія	7	39%	Каліфорнія	8	38%	Каліфорнія	9	37%	Каліфорнія	10	36%	Каліфорнія	11	35%
Каліфорнія	12	34%	Каліфорнія	13	33%	Каліфорнія	14	32%	Каліфорнія	15	31%	Каліфорнія	16	30%
Каліфорнія	17	29%	Каліфорнія	18	28%	Каліфорнія	19	27%	Каліфорнія	20	26%	Каліфорнія	21	25%
Каліфорнія	22	24%	Каліфорнія	23	23%	Каліфорнія	24	22%	Каліфорнія	25	21%	Каліфорнія	26	20%
Каліфорнія	27	19%	Каліфорнія	28	18%	Каліфорнія	29	17%	Каліфорнія	30	16%	Каліфорнія	31	15%
Каліфорнія	32	14%	Каліфорнія	33	13%	Каліфорнія	34	12%	Каліфорнія	35	11%	Каліфорнія	36	10%
Каліфорнія	37	9%	Каліфорнія	38	8%	Каліфорнія	39	7%	Каліфорнія	40	6%	Каліфорнія	41	5%
Каліфорнія	42	4%	Каліфорнія	43	3%	Каліфорнія	44	2%	Каліфорнія	45	1%	Каліфорнія	46	0%
Каліфорнія	47	0%	Каліфорнія	48	0%	Каліфорнія	49	0%	Каліфорнія	50	0%	Каліфорнія	51	0%
Каліфорнія	52	0%	Каліфорнія	53	0%	Каліфорнія	54	0%	Каліфорнія	55	0%	Каліфорнія	56	0%
Каліфорнія	57	0%	Каліфорнія	58	0%	Каліфорнія	59	0%	Каліфорнія	60	0%	Каліфорнія	61	0%
Каліфорнія	62	0%	Каліфорнія	63	0%	Каліфорнія	64	0%	Каліфорнія	65	0%	Каліфорнія	66	0%
Каліфорнія	67	0%	Каліфорнія	68	0%	Каліфорнія	69	0%	Каліфорнія	70	0%	Каліфорнія	71	0%
Каліфорнія	72	0%	Каліфорнія	73	0%	Каліфорнія	74	0%	Каліфорнія	75	0%	Каліфорнія	76	0%
Каліфорнія	77	0%	Каліфорнія	78	0%	Каліфорнія	79	0%	Каліфорнія	80	0%	Каліфорнія	81	0%
Каліфорнія	82	0%	Каліфорнія	83	0%	Каліфорнія	84	0%	Каліфорнія	85	0%	Каліфорнія	86	0%
Каліфорнія	87	0%	Каліфорнія	88	0%	Каліфорнія	89	0%	Каліфорнія	90	0%	Каліфорнія	91	0%
Каліфорнія	92	0%	Каліфорнія	93	0%	Каліфорнія	94	0%	Каліфорнія	95	0%	Каліфорнія	96	0%
Каліфорнія	97	0%	Каліфорнія	98	0%	Каліфорнія	99	0%	Каліфорнія	100	0%	Каліфорнія	101	0%
Каліфорнія	102	0%	Каліфорнія	103	0%	Каліфорнія	104	0%	Каліфорнія	105	0%	Каліфорнія	106	0%
Каліфорнія	107	0%	Каліфорнія	108	0%	Каліфорнія	109	0%	Каліфорнія	110	0%	Каліфорнія	111	0%
Каліфорнія	112	0%	Каліфорнія	113	0%	Каліфорнія	114	0%	Каліфорнія	115	0%	Каліфорнія	116	0%
Каліфорнія	117	0%	Каліфорнія	118	0%	Каліфорнія	119	0%	Каліфорнія	120	0%	Каліфорнія	121	0%
Каліфорнія	122	0%	Каліфорнія	123	0%	Каліфорнія	124	0%	Каліфорнія	125	0%	Каліфорнія	126	0%
Каліфорнія	127	0%	Каліфорнія	128	0%	Каліфорнія	129	0%	Каліфорнія	130	0%	Каліфорнія	131	0%
Каліфорнія	132	0%	Каліфорнія	133	0%	Каліфорнія	134	0%	Каліфорнія	135	0%	Каліфорнія	136	0%
Каліфорнія	137	0%	Каліфорнія	138	0%	Каліфорнія	139	0%	Каліфорнія	140	0%	Каліфорнія	141	0%
Каліфорнія	142	0%	Каліфорнія	143	0%	Каліфорнія	144	0%	Каліфорнія	145	0%	Каліфорнія	146	0%
Каліфорнія	147	0%	Каліфорнія	148	0%	Каліфорнія	149	0%	Каліфорнія	150	0%	Каліфорнія	151	0%
Каліфорнія	152	0%	Каліфорнія	153	0%	Каліфорнія	154	0%	Каліфорнія	155	0%	Каліфорнія	156	0%
Каліфорнія	157	0%	Каліфорнія	158	0%	Каліфорнія	159	0%	Каліфорнія	160	0%	Каліфорнія	161	0%
Каліфорнія	162	0%	Каліфорнія	163	0%	Каліфорнія	164	0%	Каліфорнія	165	0%	Каліфорнія	166	0%
Каліфорнія	167	0%	Каліфорнія	168	0%	Каліфорнія	169	0%	Каліфорнія	170	0%	Каліфорнія	171	0%
Каліфорнія	172	0%	Каліфорнія	173	0%	Каліфорнія	174	0%	Каліфорнія	175	0%	Каліфорнія	176	0%
Каліфорнія	177	0%	Каліфорнія	178	0%	Каліфорнія	179	0%	Каліфорнія	180	0%	Каліфорнія	181	0%
Каліфорнія	182	0%	Каліфорнія	183	0%	Каліфорнія	184	0%	Каліфорнія	185	0%	Каліфорнія	186	0%
Каліфорнія	187	0%	Каліфорнія	188	0%	Каліфорнія	189	0%	Каліфорнія	190	0%	Каліфорнія	191	0%
Каліфорнія	192	0%	Каліфорнія	193	0%	Каліфорнія	194	0%	Каліфорнія	195	0%	Каліфорнія	196	0%
Каліфорнія	197	0%	Каліфорнія	198	0%	Каліфорнія	199	0%	Каліфорнія	200	0%	Каліфорнія	201	0%
Каліфорнія	202	0%	Каліфорнія	203	0%	Каліфорнія	204	0%	Каліфорнія	205	0%	Каліфорнія	206	0%
Каліфорнія	207	0%	Каліфорнія	208	0%	Каліфорнія	209	0%	Каліфорнія	210	0%	Каліфорнія	211	0%
Каліфорнія	212	0%	Каліфорнія	213	0%	Каліфорнія	214	0%	Каліфорнія	215	0%	Каліфорнія	216	0%
Каліфорнія	217	0%	Каліфорнія	218	0%	Каліфорнія	219	0%	Каліфорнія	220	0%	Каліфорнія	221	0%
Каліфорнія	222	0%	Каліфорнія	223	0%	Каліфорнія	224	0%	Каліфорнія	225	0%	Каліфорнія	226	0%
Каліфорнія	227	0%	Каліфорнія	228	0%	Каліфорнія	229	0%	Каліфорнія	230	0%	Каліфорнія	231	0%
Каліфорнія	232	0%	Каліфорнія	233	0%	Каліфорнія	234	0%	Каліфорнія	235	0%	Каліфорнія	236	0%
Каліфорнія	237	0%	Каліфорнія	238	0%	Каліфорнія	239	0%	Каліфорнія	240	0%	Каліфорнія	241	0%
Каліфорнія	242	0%	Каліфорнія	243	0%	Каліфорнія	244	0%	Каліфорнія	245	0%	Каліфорнія	246	0%
Каліфорнія	247	0%	Каліфорнія	248	0%	Каліфорнія	249	0%	Каліфорнія	250	0%	Каліфорнія	251	0%
Каліфорнія	252	0%	Каліфорнія	253	0%	Каліфорнія	254	0%	Каліфорнія	255	0%	Каліфорнія	256	0%
Каліфорнія	257	0%	Каліфорнія	258	0%	Каліфорнія	259	0%	Каліфорнія	260	0%	Каліфорнія	261	0%
Каліфорнія	262	0%	Каліфорнія	263	0%	Каліфорнія	264	0%	Каліфорнія	265	0%	Каліфорнія	266	0%
Каліфорнія	267	0%	Каліфорнія	268	0%	Каліфорнія	269	0%	Каліфорнія	270	0%	Каліфорнія	271	0%
Каліфорнія	272	0%	Каліфорнія	273	0%	Каліфорнія	274	0%	Каліфорнія	275	0%	Каліфорнія	276	0%
Каліфорнія	277	0%	Каліфорнія	278	0%	Каліфорнія	279	0%	Каліфорнія	280	0%	Каліфорнія	281	0%
Каліфорнія	282	0%	Каліфорнія	283	0%	Каліфорнія	284	0%	Каліфорнія	285	0%	Каліфорнія	286	0%
Каліфорнія	287	0%	Каліфорнія	288	0%	Каліфорнія	289	0%	Каліфорнія	290	0%	Каліфорнія	291	0%
Каліфорнія	292	0%	Каліфорнія	293	0%	Каліфорнія	294	0%	Каліфорнія	295	0%	Каліфорнія	296	0%
Каліфорнія	297	0%	Каліфорнія	298	0%	Каліфорнія	299	0%	Каліфорнія	300	0%	Каліфорнія	301	0%
Каліфорнія	302	0%	Каліфорнія	303	0%	Каліфорнія	304	0%	Каліфорнія	305	0%	Каліфорнія	306	0%
Каліфорнія	307	0%	Каліфорнія	308	0%	Каліфорнія	309	0%	Каліфорнія	310	0%	Каліфорнія	311	0%
Каліфорнія	312	0%	Каліфорнія	313	0%	Каліфорнія	314	0%	Каліфорнія	315	0%	Каліфорнія	316	0%
Каліфорнія	317	0%	Каліфорнія	318	0%	Каліфорнія	319	0%	Каліфорнія	320	0%	Каліфорнія	321	0%
Каліфорнія	322	0%	Каліфорнія	323	0%	Каліфорнія	324	0%	Каліфорнія	325	0%	Каліфорнія	326	0%
Каліфорнія	327	0%	Каліфорнія	328	0%	Каліфорнія	329	0%	Каліфорнія	330	0%	Каліфорнія	331	0%
Каліфорнія	332	0%	Каліфорнія	333	0%	Каліфорнія	334	0%	Каліфорнія	335	0%	Каліфорнія	336	0%
Каліфорнія	337	0%	Каліфорнія	338	0%	Каліфорнія	339	0%	Каліфорнія	340	0%	Каліфорнія	341	0%
Каліфорнія	342	0%	Каліфорнія	343	0%	Каліфорнія	344	0%	Каліфорнія	345	0%	Каліфорнія	346	0%
Каліфорнія	347	0%	Каліфорнія	348	0%	Каліфорнія	349	0%	Каліфорнія	350	0%	Каліфорнія	351	0%
Каліфорнія	352	0%	Каліфорнія	353	0%	Каліфорнія	354	0%	Каліфорнія	355	0%	Каліфорнія	356	0%
Каліфорнія	357	0%	Каліфорнія	358	0%	Каліфорнія	359	0%	Каліфорнія	360	0%	Каліфорнія	361	0%
Каліфорнія	362	0%	Каліфорнія	363	0%	Каліфорнія	364	0%	Каліфорнія	365	0%	Каліфорнія	366	0%
Каліфорнія	367	0%	Каліфорнія	368	0%	Каліфорнія	369	0%	Каліфорнія	370	0%	Каліфорнія	371	0%
Каліфорнія	372	0%	Каліфорнія	373	0%	Каліфорнія	374	0%	Каліфорнія	375	0%	Каліфорнія	376	0%
Каліфорнія	377	0%	Каліфорнія	378	0%	Каліфорнія	379	0%	Каліфорнія	380	0%	Каліфорнія	381	0%
Каліфорнія	382	0%	Каліфорнія	383	0%	Каліфорнія	384	0%	Каліфорнія	385	0%	Каліфорнія	386	0%
Каліфорнія	387	0%	Каліфорнія	388	0%	Каліфорнія	389	0%	Каліфорнія	390	0%	Каліфорнія	391	0%
Каліфорнія	392	0%	Каліфорнія	393	0%	Каліфорнія	394	0%	Каліфорнія	395	0%	Каліфорнія	396	0%
Каліфорнія	397	0%	Каліфорнія	398	0%	Каліфорнія	399	0%	Каліфорнія	400	0%	Каліфорнія	401	0%
Каліфорнія	402	0%	Каліфорнія	403	0%	Каліфорнія	404	0%	Каліфорнія	405	0%	Каліфорнія	406	0%
Каліфорнія	407	0%	Каліфорнія	408	0%	Каліфорнія	409	0%	Каліфорнія	410	0%	Каліфорнія	411	0%
Каліфорнія	412	0%	Каліфорнія	413	0%	Каліфорнія	414	0%	Каліфорнія	415	0%	Каліфорнія	416	0%
Каліфорнія	417	0%	Каліфорнія	418	0%	Каліфорнія	419	0%	Каліфорнія	420	0%	Каліфорнія	421	0%
Каліфорнія	422	0%	Каліфорнія	423	0%	Каліфорнія	424	0%	Каліфорнія	425	0%	Каліфорнія	426	0%
Каліфорнія	427	0%	Каліфорнія	428	0%	Каліфорнія	429	0%	Каліфорнія	430	0%	Каліфорнія	431	0%
Каліфорнія	432	0%	Каліфорнія	433	0%	Каліфорнія	434	0%	Каліфорнія	435	0%	Каліфорнія	436	0%
Каліфорнія	437	0%	Каліфорнія	438	0%	Каліфорнія	439	0%	Каліфорнія	440	0%	Каліфорнія	441	0%
Каліфорнія	442	0%	Каліфорнія	443	0%	Каліфорнія	444	0%	Каліфорнія	445	0%	Каліфорнія	446	0%
Каліфорнія	447	0%	Каліфорнія	448	0%	Каліфорнія	449	0%	Каліфорнія	450	0%	Каліфорнія	451	0%
Каліфорнія	452	0%	Каліфорнія	453	0%	Каліфорнія	454	0%	Каліфорнія	455	0%	Каліфорнія	456	0%
Каліфорнія	457	0%	Каліфорнія	458	0%	Каліфорнія	459	0%	Каліфорнія	460	0%	Каліфорнія	461	0%
Каліфорнія	462	0%	Каліфорнія	463	0%	Каліфорнія	464	0%	Каліфорнія	465	0%	Каліфорнія	466	0%
Каліфорнія	467	0%	Каліфорнія	468	0%	Каліфорнія	469	0%	Каліфорнія	470	0%	Каліфорнія	471	0%
Каліфорнія	472	0%	Каліфорнія	473	0%	Каліфорнія	474	0%	Каліфорнія	475	0%	Каліфорнія	476	0%
Каліфорнія	477	0%	Каліфорнія	478	0%	Каліфорнія	479	0%	Каліфорнія	480	0%	Каліфорнія	481	0%
Каліфорнія	482	0%	Каліфорнія	483	0%	Каліфорнія	484	0%	Каліфорнія	485	0%	Каліфорнія	486	0%
Каліфорнія	487	0%	Каліфорнія	488	0%	Каліфорнія	489	0%	Каліфорнія	490	0%	Каліфорнія	491	0%
Каліфорнія	492	0%	Каліфорнія	493	0%	Каліфорнія	494	0%	Каліфорнія	495	0%	Каліфорнія	496	0%
Каліфорнія														

Жарт номера

Поради

З району ізванили:
пропнутих ділкти
земля!

Нове гасло: «Хай живе роздержавлення держави!».

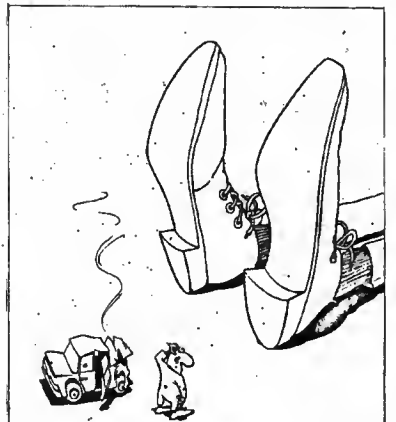
Міні-проза

Усе 6 гаразд

Усе 6 гаразд, та немає грошей.
Усе 6 гаразд, жиби на ті гроші, яких немає, можна було б шось купити.
Усе 6 гаразд, але й те, чого не купити, намагаються подати по-
пону.
Усе 6 гаразд, але библи як половина відсталася не мені.
Усе 6 гаразд, жиби інші не були епенені, що я їх шукаю.
Усе 6 гаразд, та чи можна биши лише за те, що я не той, за кого
мене приймають.
Усе 6 гаразд, коли б на тому і скінчилося. Але чи буде гаразд, ко-
ли захиститися це і починється біть?

Борис ІСОСЕЛЕНІЧ.
Мал. Володимир ХОРОШЕНКА.

Харків.

Потойбічне

Живий труп

— Цур мені, цурі Петре Івановичу, що за ворітняк, чи це ти?
— Тільки, не розстуй, я не глумлю!
— Звідки ти узявся? Я ж особисто був на твоєму похованні, на камені як бачив, як труну з твоім тілом опускали в яму, а потім засипали землем! І на поминках був, був горілку — і на дев'ять днів німа! І на сорок діма! А може, все не мені сниться, як і вже з глузду з'їхав?
— Не жидишся, ти з глузду не з'їхав, я тобі зараз все поясню: тоді, на похованні, ховали не мене, а мій політичний труп. Зрозумів?
— Ні.
— Тільки, от скажи, ким я був раніше?
— Ким?

— Я був комуністом.
— Ну?
— А тепер я вже диктатор. Комукаси?
— А-а-а-а, значить ти жидиш?
— Значиво! Я чудово себе поведую, як і раніше, радіо життя, часто буваю за кордоном, нещодавно захистив докторську дисертацію!
— Молодець!
— Оце дивно-дивне, ніколи б не подумав, що таке буває!
— Буває і не так! І так по-рано як мене поховали, я ще не всі свої сили, знання та досвід віддав справі побудови розвиненого капіталізму!
— Та гої тобі, не про себе турбуюсь — про народ!
— Олександр ЦЕРНЮК.
Київград.

Всьо чотко!

Альтернатива

Чувале настрій аналізуючи, титине на карку вважати залізку з кубиками.
— Що, попушка? — питає.
— А на що вона годиться?
— Ні, — скідає він вантаж на вежіло. — Получу дождоку титині.
— Получу?
— Так. Грошей на заводі катма — загораються, то дирекція чепатила захід: альтернативу зарплата.
— Альтернативу?
— Еге ж, розраховується з нами найпожеє продукції. А варіансом ми шо? Трактори.
— І віддалили нам кілька машин на весі пех.
— Не так уже й кепсько: продадемо — й матимемо готівку, — найвно пропонує я.
— То кажу, кому такий мамонт не беруть, коли його й так не беруть. Були би садочко-родій, а то ж тріглований. Шо відієш, рокурочили ми й кому шо: кому кабіна вигнала, кому частина дивана, кому фара. Хоч за металобурт дамо — й то конічина змаса акаса.

Крекувати, знайоми підхоплю деталі й, вноу акципуна на карку, ступ далі.
Ось воно як, вигодить. Начальство — на те воно й начальство: млепку має. Шо є, тим і розпачається. Отже, з працівниками м'ясокомбінату — кобасою, на сигарети — горілкою, з кондитерами — тортиами й цукерками, пафубурками — пафубурками та зубною пастою. Ясно, а бухгалтерам — пелюго, зв'язниками — поштовими марками й конвертами, а службовицями — канцелярськими скрепками.
А от цікаво, як із транспортниками? Постійними квитками? Отримувати і катати собі дозочу, з морозним плуном. Не валяю адекватності, не бути з журналістами: нехай творять лабіринс собі ст газет і радіо продавати на мушкеті. З ай-сай-сай-сай так: офіцерам — савари, радочому складу — наторви. Відмінниками бойової та політичної — айну обійми. Хай виходять на білий шлях і добувають собі та хліб накупивши.
Та не вторююся, як із місечими приборіваними ситими та прихильними кавалієрського господарства. Чим розпачаються у получу з ними?

Савелій ЦІПІН.
Харків.

ЯК СТАТИ ПОМІЧНИКОМ ПРЕЗИДЕНТА?

— Віталику, хочеш стати великим навальником? — зашугує дружина.

— Хочу, — всміхаюся. — Хіба ти мені відповідай викисав?

— Уяви собі, — діловито продовжує жінка. — Твій директор автопарку шукає собі надійного заступника. Ось я й подумала...

— Цікава пропозиція. Але... як ти це не собі уявляю?

— Простіше простого. Ти заходиш до кабінету директора і переконуєш, трішечки набожно знавляючись: «Серафиме Наумовичу, я вип новий заступник. Здрастуйте!».

— Справді, елементарно, — дивлюся. — Тільки я чомусь не певен, що директор взагалі знає, що і якого прагне такий собі диспетчер Віталій Опетко. Він, здається, кивав по мене не чув.

— Це ускладнює справу, — зважливостю дружина. — А ятім... не знає — дізнається, не чує поше.

— Слухай-но, Віталику, з твєї сичи способи показати себе.

— Наприклад?

— Ціпаши, скажмо, песь. — А нічого? — жахаюся.

— Потім погаса.

— Як?

— Героїчно, значино.

— Чому «єсь». Зламай кран на водопроводі. Знай усе навкрут водою. А потім... затупи дівку-фонти.

— Ким?

— Ой, люді! Животом. Затупи-тримайся.

— Довго?

— Довга прибує аварійна бригада.

— А далі?

— А далі... прийми поздравлення від товаришів по роботі і ціна подякувати їм адміністратив.

Наступного дня я сидів за диспетчерським путом й бачив думку: що б його так зачистили, аби притиснути до себе уяву? Для початку янім і переконуєш поштову автобусу з третього маршруту на п'ятий і от...

— Диспетчер! — загучу у секторі голос свого директора.

— Диспетчер Опетко слухає! — відгукуюся.

— На третьому маршруті бєсладі! Пасажири скажуться на незадовільну роботу транс-

порту. А ви знаєте, шановний, що чим маршрутом користується мер міста? Розберіться! Якщо буде потрібне мое особисте втручання, не сороміться...

Мені не завадилося жоду, уловивши самотужки: перегнав поштову транспортних одиниць з першого маршруту на третій.

— Чудово, що навагодили рух на третьому маршруті, — зайшов на дистанційний захок директор.

— Тіпер кататися на першому...

— Я неодмінно розберусь. Неодмінно, — запевняю першого керівника підприємства і переконаю добу частину автобусів із сьомого на перший маршрут.

— На сьомому — стояти-риніти! — спойкає Серафим Наумович. — Зертиш уяву?

— Миттєво! — заспокою. Та більше не налякуюсь втратити нерви директора. На всіх автобусних маршрутах улаштую так, як було.

Через кілька днів до диспетчерської зайти Серафим Наумович.

— Ось ви який, Віталій Опетко. Приємно познайомитися. Дуже приємно. За минулу декаду від пасажирів не надійшло жодної скарги. Навпаки. Нам дякують. Про нас заговорили... Радіо, телебачення, преса... С тут і вина заслуга, Віталіу Макаровичу. Не черкуніте — валя.

Не перебільшуй. Висловлюю вам особисту подяку за оперативність!

Незадовзі нам, тобто колективу, де працюю, підписали завітання. Повішували премії. Тепер, заговорили про мене. А ввора у колі сь/т і керівництва транспортного підприємства Віталіу Макаровича Опеткова яким з нового посаду. Я став заступником директора. Коли гості розбавлялись, моя дружина пригукнула до мене й со-лодко пропівала:

— Віталику, слухай мене уваж-но! Іди назустріч Президенту шукай собі надійного помічника. Я думаю...

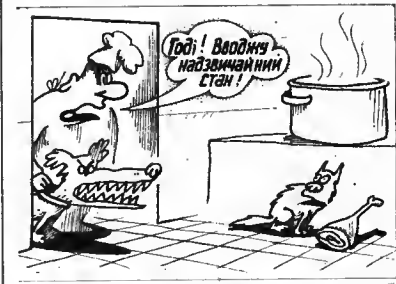
— Та я з задоволенням, — ніколию. — Тільки...

— Потоджуйся дружини. — Тільки тепер, щоб на тебе звернули увагу, доведеться залатувати шось схоже на змелтурс.

Микола ВОЗІНОВ.

Харків.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19.
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редактори: О. БУЛІЧ (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОСЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНЬСЬКИЙ, Б. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 441-88-33;
телефакс — 224-72-14; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• Ресурси на поштові.
• Існують з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КП № 1 від 18.09.1990 р.

• За змісту та достовірності інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе автор публікації.
• Редакція не зобов'язана підписувати авторів публікацій.
• За точністю викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень.
(включаючи й неділю)
увраховано і російськомовним.
Кодовий 40915.
Тираж 344459.

Газету набрано і зстроено в комп'ютерному центрі «Голос України».